

2 У разі запровадження повного локдауну Кабмін не припинятиме роботи транспортної галузі, яку не вважає головним джерелом поширення епідемії

3 Прем'єр-міністр Денис Шмигаль розповідає про продовження реформ, переговори з кредиторами, можливі кадрові перестановки в уряді

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 5 ГРУДНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№237 (6851)

ЦИТАТА ДНЯ

МАКСИМ СТЕПАНОВ:

«МОЗ не рекомендуватиме запровадження жорсткого карантину до кінця грудня. Пропонуватимемо плановий жорсткий карантин з максимальними обмеженнями з перших чисел січня».

Міністр охорони здоров'я про те, що тривалість жорсткого карантину має бути три тижні

Конгрес США погодив нові санкції проти «Північного потоку-2»

ТИСК. Члени Конгресу США узгодили проект американського оборонного бюджету, який містить нові обмеження проти газопроводу «Північний потік-2». У проєкті бюджету передбачено санкції проти компаній, які сприяють продажу, оренді, використанню трубоукладальних суден для будівництва газопроводів, надають страхування й різні технічні послуги. Заходи тиску на «Північний потік-2» фігурують у проєкті сенаторів і в ініціативі членів палати представників. Документ передбачає «п'ять або більше санкцій» проти турецьких чиновників, які беруть участь у закупівлі Туреччиною російських ракетних комплексів С-400. Постачання ЗРК було розпочато влітку 2019 року. Вашингтон застеріг турецьку сторону про наслідки, але вона не пішла на поступки. Законодавці домовилися про надання військової допомоги Україні обсягом 250 мільйонів доларів 2021 фінансового року. Сенатори наполягають, щоб 75 мільйонів використати на придбання летальної зброї.

ЦИФРА ДНЯ

79% громадян підтримують ідею масового тестування населення на COVID-19 і неодмінну ізоляцію хворих як засіб боротьби із захворюванням

З днем Збройних сил України!

Фото з сайту facebook.com/GeneralStaff.ua

ДЯКУЄМО! 6 грудня вітаємо військовослужбовців із професійним святом

4-11

Газета для тих, хто приймає рішення

Розпочалася передплата на 2021 рік. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: **ДП «Преса»** www.presa.ua ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	32 грн	57 грн
на 3 місяці	96 грн	171 грн
на 6 місяці	192 грн	342 грн
на рік	384 грн	684 грн

Соціальний передплатний індекс **40227**

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2020 рік – безкоштовна.

Передплатний індекс **61035**

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 7 грудня 2020 року

USD 28.2913 за 1 долар США

EUR 34.3895 за 1 євро

RUB 3.8183 за 10 рублів

AU 52123.04

AG 684.08 за 1 трійську унцію

PT 29981.42

PD 66338.85

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Запроваджувати локдаун упродовж грудня уряд не планує

ГОДИНА ЗАПИТАНЬ ДО УРЯДУ. Кабмін не припинятиме роботи транспортної галузі, яку не вважає головним джерелом поширення епідемії

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Оскільки медична система України витримує нинішнє навантаження щодо хворих на коронавірусну недугу, у грудні карантинні обмеження на території країни не посилюватимуть. Це під час Години запитань до уряду у Верховній Раді повідомив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

«Сьогодні міністр охорони здоров'я заявив, що медична система витримує навантаження, хоч воно надзвичайно високе, і надзвичайно складно працювати медикам, але ми можемо допустити, що в грудні в посиленні карантинних заходів необхідності не буде. Якщо говорити про запровадження жорсткіших заходів, то, вочевидь, що якщо буде погіршення ситуації, то ми можемо порушити це питання на початку січня. Конкретику заходів буде озвучено наступної середи на черговому засіданні Кабінету Міністрів», — анонсував Прем'єр.

Він додав, що всі заходи ретельно прораховують: «Ведуть комунікації з головами громад, очільниками обласних державних адміністрацій. Ми чітко розуміємо потреби і застереження регіонів щодо тих чи інших обмежень».

Шахтарі
отримають
платню

Відповідаючи на запитання народних депутатів про конкретні плани та інформацію щодо дати можливого повного карантину, а також того, що відбуватиметься із транспортною системою в цей час, Денис Шмигаль запевнив: уряд має чіткий по-

Наукові дослідження свідчать, що транспорт не слугує основним джерелом активного поширення пандемії

тапний план дій, повідомляє УНІАН.

Отже, Кабінет Міністрів не планує, що роботу транспортної галузі буде припинено навіть за несприятливих умов. «Щодо транспорту, він працюватиме. І авіакомпанії, і залізниця, і міський транспорт закривати не плануємо навіть за жорсткішого карантину. Усі наукові дослідження свідчать, що транспорт не слугує основним джерелом активного поширення цієї пандемії», — наголосив Прем'єр.

Він повідомив, що борги із заробітної плати перед шахтарями державних шахт буде погашено найближчим часом. «Що ж до зарплати шахтарям, було проголосовано відповідний законопроект, на засіданні уряд ухвалив відповідні рішення з розподілу коштів, які планують отримати від Укртрансфати і Укрнафти. 1,4 мільярда гривень, передбачені на виплату державної частини зарплати шахтарям, однозначно буде виплачено їм протягом найближчого часу», — запевнив очільник уряду.

Міністр охорони здоров'я Максим Степанов наголосив, що нині в Україні до лікування

пацієнтів із COVID-19 залучено майже 81 тисячу медиків з 500 тисяч, які є в нашій країні.

«Щодо кількості ліжок для надання медичної допомоги хворим на COVID-19, то з початку листопада ми збільшили їх кількість з майже 40 тисяч до понад 61 тисячі. Ми не просто розгортаємо додаткові ліжка, нарощується кількість ліжок-місць із підведенням киснем. На початок грудня у нас 51% ліжок забезпечено подачею кисню або централізовано, або за допомогою концентраторів. І до кінця року ця цифра становитиме 80%», — вкотре наголосив очільник МОЗ.

За його словами, можливістю з відведення ліжок-місць для хворих з коронавірусною хворобою становлять близько 90 тисяч. «Їх може бути задіяно в разі необхідності. Але я вкотре наголошую, що ресурси медичної системи обмежені», — підкреслив міністр.

Вакцина має бути
випробуваною та
безпечною

Відповідаючи на запитання нардепів, коли і звід-

ки маємо отримати вакцину від коронавірусу, він зауважив: «Україна отримає вакцину — близько 8 мільйонів доз за Глобальною ініціативою COVAX. До 7 грудня у нас підписання відповідних документів. Думаю, що термін отримання цієї вакцини — кінець першого — початок другого кварталу наступного року».

Міністр додав, що Україна перебуває на стадії фіналізації домовленостей зі світовими компаніями-виробниками вакцин, які вже закінчили проведення третьої фази клінічних випробувань, щодо постачання вакцин в Україну. Ідеться про компанію Pfizer. «Теж розраховуємо їх отримувати, починаючи з другого кварталу наступного року», — сподівається міністр.

Він запевнив, що російську вакцину Україна не закуповуватиме, бо вона не пройшла третьої стадії клінічних випробувань. А на території України можна застосовувати тільки ті вакцини, які визнано безпечними.

«Безпечні ті вакцини, які пройшли всі стадії клінічних випробувань. Зокрема, третю стадію, наймасштаб-

нішу, яка передбачає вакцинацію десятків тисяч людей», — наголосив Максим Степанов.

За його словами, всі ці дані публікують на ресурсах Всесвітньої організації охорони здоров'я. І Україна закуповуватиме лише ті вакцини, які рекомендує ВООЗ.

«Щодо російської вакцини, то у світі не існує даних проходження нею третьої стадії клінічних випробувань. Як мені відомо з різних інформаційних джерел, тільки відбувається третя стадія клінічних випробувань. Доки її не пройдено, на мою думку, немає про що говорити», — наголосив Максим Степанов. Він додав, що саме не третій стадії клінічних випробувань стає зрозуміло, чи безпечна вакцина і які «супутні загрози може спричинити її використання».

Очільник МОЗ поінформував, що міністерство планує збільшити кількість тестувань на COVID-19: «МОЗ збільшує кількість тестувань. До кінця року ми вийдемо на показник понад 70 тисяч ПЛР-тестів щодня». Він нагадав, що відомство запровадило використання нових експрес-тестів на антиген для виявлення коронавірусу. І нині вже надано відповідні кошти й розпочато перші поставки. «Це дасть змогу робити ще мільйон тестів на місяць», — наголосив урядовець.

Українські
спортсмени
готуються до
Олімпіади

Відповідаючи на запитання народних депутатів, як відбувається підготовка до Олімпійських ігор в умовах пандемії та як міністерство готується захищати ін-

тереси спортивної галузі в умовах можливого повного локдауну, міністр молоді та спорту Вадим Гутцайт повідомив, що спортсмени, безумовно, готуються. Проте, на жаль, міжнародні змагання ще не розпочалися в 95% видах спорту.

Нині більше змагань проводиться на території нашої країни — всеукраїнських, чемпіонатів України, адже потрібно проводити змагання, щоб наші спортсмени були в тонусі, готувалися до Олімпійських ігор.

Урядовець розповів, що українських спортсменів тестують під час виїзду за кордон і на тренувальних зборах.

«На сьогодні ми створили всі умови, щоб наші спортсмени готувалися. Кошти є. На наступний рік кошти в бюджеті передбачено в повному обсязі на підготовку до Олімпійських ігор», — запевнив Вадим Гутцайт.

Насамперед дуже важливо, щоб спортсмени і тренери були здорові. «І якщо локдаун буде в перший тиждень чи два наступного року, то це свята, а спортсмени теж відпочиватимуть. Тому вважаю, що це не створить проблем у підготовці до Олімпійських ігор», — підбив підсумок міністр.

Верховна Рада вчора ухвалила закон про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення відповідальності за декларування недостовірної інформації та неподання суб'єктом декларування декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Голова Верховної Ради Дмитро Разумков вважає, що документ буде підписано на початку наступного тижня.

Євросоюз застосовуватиме санкції за поширення дезінформації

ГЕОПОЛІТИКА. Проблема ускладнює те, що загрози, з якими стикається Старий світ, постійно змінюються

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Єврокомісія презентувала у Брюсселі план дій з питань демократії. У документі запропоновано визначити заходи, які допоможуть ЄС та його країнам-членам протидіяти дезінформації. Єврокомісія запропонувала нові шляхи підтримки ЗМІ, спрямовані на зміцнення сектору масмедіа у період кризи, серед них спрощення подання заявок на отримання фінансової допомоги.

«Ми не можемо залишатися осторонь, коли бачимо, як зростає небезпечна тенденція до активізації скоординованої, чітко сфокусованої та зловмисної діяльності з-за кордону», — заявила єврокомісар з

питань загальних цінностей та прозорості Вера Юрова, уточнивши, що йдеться здебільшого про Росію та Китай. За її словами, атаки на європейське суспільство «дають плоди, оскільки вони здатні впливати на якість демократії та підривати довіру людей до демократичних інституцій, що ми побачили у часи пандемії COVID-19, а ті, хто наситив інформаційний простір брехливими новинами, залишаються безкарними».

Згідно із пропозиціями Єврокомісії, викладеними у плані дій, Євросоюз має «розробити набір інструментів для протидії іноземному втручанню та операціям із впливу на громадську думку, який дасть змогу змусити винних платити за свої

дії, посиливши стратегічну комунікаційну діяльність Європейської служби зовнішньої діяльності».

Загрози, з якими стикається ЄС, постійно змінюються. Тому в документі запропоновано розробити нові основи та методології збирання систематичних доказів іноземного втручання у демократичні процеси, а також способи налагодження структурного діалогу із громадянським суспільством та іншими зацікавленими сторонами. План дій пропонує закріпити ці пропозиції на законодавчому рівні.

Щодо способів покарання винних в дезінформаційних атаках, то Єврокомісія планує накладати санкції за повторне здійснення дезінформаційних кампаній

«Іноземні гравці й треті країни, зокрема Росія та Китай, здійснюють цільові операції із впливу й дезінформаційні кампанії про перебіг пандемії у ЄС, його країнах-сусідах і в усьому світі, намагаючись підірвати демократичні засади, посилити соціальну поляризацію та поліпшити власний імідж», — констатовано у документі. А коли іноземні гравці «використовують маніпулятивні тактики, щоб увести в оману громадян ЄС і досягти власних цілей, виникає загроза демократії, яка потребує колективної реакції».

Поки що в Єврокомісії не визначилися, який тип санкцій застосовуватимуть проти тих, хто через дезінформаційні кампанії намагається розхитати держав-

ний устрій та довіру громадян до своїх урядів. Але діяльність тих, хто поширює пропаганду, в ЄС уже відстежують протягом кількох останніх років. Цим займається Stratcom — Оперативна робота група зі стратегічних комунікацій, яка діє в межах Європейської служби зовнішньої діяльності. Експерти системно вивчають роботу російських пропагандистів через месенджер Telegram, телеканали Russia Today та Sputnik у справі отруєння опозиціонера Олексія Навального й висвітленні протестів у Білорусі. У Stratcom підтвердили, що в обох цих ситуаціях наявне навмисне перекручування фактів і поширення завідомо неправдивої інформації.

З ПЕРШИХ ВУСТ

«Швидко ухвалені рішення — вимога поточного моменту»

ВІДВЕРТО. Прем'єр-міністр Денис Шмигаль розповів про продовження реформ, переговори із кредитором, кадрові перестановки в уряді

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

«Реформу з децентралізації завершено. Місцеві вибори проведено. Ми передали регіонам землю і бюджети. Фактично вже наступного року Україна отримає зовсім інший адміністративно-територіальний устрій. Це змінить країну. Посилиться відповідальність місцевого самоврядування. Незважаючи на коронавірус, триває реформа медицини. Галузь охорони здоров'я стає сильнішою аналогічно тому, як міцнішала українська армія, коли почалися воєнні дії на сході. З цієї коронакризи ми вийдемо із зовсім іншою медичною системою і з іншим ставленням до лікарів. Це ще не досягнення, але ми на правильному шляху. Є ще великі перемоги, але боротьба з коронавірусом у медичній і економічній площинах зараз займає, напевно, 80% робочого часу», — саме так Прем'єр-міністр Денис Шмигаль зазначив в інтерв'ю одному з вітчизняних видань на запитання про найбільші досягнення уряду за вісім місяців роботи.

Він зауважив, що вісім місяців — занадто короткий термін, щоб чимось по-справжньому пишатися, і це тільки початок шляху.

«Було багато дрібних промахів. Я цього не приховував і не збираюся. Найбільше нам дорікають слабкою комунікацією із суспільством. Але зараз швидко ухвалені рішення — це вимога поточного моменту. Коли треба терміново ухвалити ту чи іншу постанову, не завжди є час на обговорення або суперечки. Треба діяти швидко, адже в кризових ситуаціях оперативність вирішує все», — заявив очільник уряду.

Пристрасті довкола COVID-фонду

Це стосувалося й запровадження локдауну навесні. Прем'єр акцентував, що тоді ніхто не розумів ні природи вірусу, ні механізми його поширення, ні алгоритмів лікування.

«Запровадивши локдаун, ми врятували життя тисяч українців. Так, ми вдарили по економіці, але гроші — ніщо порівняно з людським життям. Якби не локдаун, то перша хвиля пандемії накрила б нас, як Іспанію або Італію», — запевняє він.

А випадки в бік уряду про використання грошей з COVID-фонду на будівництво доріг, а не на підтримку підприємств або домогосподарств очільник уряду прокоментував так: «Не зовсім коректно називати це COVID-фондом. Це фонд боротьби з коронавірусом і його наслідками, зокрема економічними. Гроші до фонду збирали з різних джерел. Зокрема туди акумулювали кошти, які спочатку планували витратити на дороги в 2020 році. Відповідно під час формування фонду законодавчо прописали, що гроші можуть повертатися на ті статті витрат, звідки їх взяли. Фактично фонд розділено на дві частини: медична допомога і стимулювання економіки. Чому дороги, а не прямі дотації домогосподарствам і бізнесу? Там мультиплікатор найбільший. Будівництво доріг створює

в суміжних галузях до восьми-дев'яти робочих місць, і малий бізнес на цьому заробляє. Крім того, інвестиції в дороги не розгойдують інфляцію, як прямі дотації, але позитивно впливають на зростання ВВП. Пряма підтримка підприємців і громадян також важлива, і ми використовуємо цей інструмент. Але дорожнє будівництво — це правильне рішення. Після підбиття підсумків 2020-го видно, що 100 мільярдів гривень інвестицій в інфраструктуру не дали економіці України провалитися дуже глибоко, як це сталося у сусідів».

Денис Шмигаль розповів, що уряд, підрахувавши всі можливі й прогнозовані витрати на медицину, зрозумів: на підтримку економіки вистачить. Тому нині працює програма пільгового кредитування «5—7—9%» і програми із соціальної підтримки підприємств.

«Президент подав до Верховної Ради пропозиції прямої підтримки українців і малого бізнесу, які не лише будуть компенсатором втрат від карантинних обмежень, а й простимулюють попит. Нині уряду достатньо грошей на всі напрями, зокрема й на медицину. Навесні навіть уявити було складно, що із 12—15 тисячами хворих на добу система не ляже. Зараз вона справляється. Ми очікуємо, що вона повернеться і з 25 тисячами хворих на добу, якщо виникне така необхідність. Але сподіваюся, до такого не дійде», — підкреслив він.

Україна зближує позиції з МВФ

Торкнувшись питання співпраці з МВФ, Прем'єр пояснив, чому Україна не отримала траншу, запланованого на вересень.

«У нас, згідно з меморандумом з МВФ, є 10 структурних маяків: чотири з них ми вже виконали, шість перебувають із випередженням термінів на стадії виконання. До них у чиновників фонду питань немає. Україна продовжує співпрацю з МВФ. У нас є взаєморозуміння, і ми швидко зближуємо позиції. Основне занепокоєння в МВФ спричинила зміна керівника Нацбанку. Фонд вивчав ситуацію, дивився, як діятиме нове керівництво НБУ, чи збережеться незалежність цього інституту. Візит глави НБУ до Вашингтона і його спілкування з міжнародними партнерами ці питання багато в чому зняли. Далі пішла спровокована рішенням Конституційного Суду антикорупційна криза. Це рішення збентежило і послів країн G7, і МВФ. Нині це питання поки що залишається на порядку денному, і його треба вирішувати на законодавчому рівні. Усі гілки влади консолідовано працюють над цим», — запевнив він.

І додав, що уряд має план Б, якщо пауза з наданням траншів кредиту МВФ затягнеться, і очікує на оприлюднення дати приїзду місії фонду вже цього року.

Денис Шмигаль констатував, що нинішня ситуація дає змогу пережити паузу: 85% платежів казначейства здійснюють без затримок (до двох днів з моменту подачі заявки), 15% виконують із затримкою до п'яти днів.

«Бюджет 2020 року виконано. Податкова служба вже виконала річний план з надходження, митниця поки що відстає за плановими надходженнями. Для цього є вагомі причини. Нам не з першого разу вдалося змінити менеджмент митниці, щоб прибрати зловживання, корупцію і навести лад у її роботі», — зазначив Прем'єр.

Він зауважив, що є джерела надходження грошей, які можуть закрити витрати цього року. Це традиційні, якими користувалась Україна всі роки незалежності: ринок зовнішніх і внутрішніх запозичень.

«У нас залишається ще кілька аукціонів з розміщення ОВДП. Звичайно, це будуть коротко- і середньострокові запозичення, і вони будуть дорожчими (10—13% річних у гривні), ніж кошти МВФ. Але якщо ми знаємо дату приїзду місії й дату надання траншу, то бридж-кредити (короткострокові кредити до моменту отримання грошей) — це цілком робочий інструмент. Крім того, залишається можливість до 15 грудня вийти на ринок зовнішніх запозичень. Це також будуть короткі позики, до пів року. Обсяги залежать від виконання бюджету і його дефіциту. На внутрішньому ринку це може бути 50—60 мільярдів гривень, на зовнішньому — близько мільярда доларів», — розповів він.

Прогресивні речі

Денис Шмигаль нагадав, що реформу податкової та митної служб прописано, і рух у цьому напрямі триває.

«Ми розділили їх на дві окремі юрособи, і це один зі структурних маяків МВФ, який ми виконали. Триває процес ліквідації податкової міліції та створення замість неї бюро економічної безпеки, щоб усі підрозділи боротьби з економічними злочинами спецслужб об'єднати в одному держоргані, чітко прописати його повноваження і скоротити тиск на бізнес. Щодо РРО — тривають дискусії із представниками малого бізнесу. Ми точно проти фіскалізації ФОП першої групи, інші гострі моменти, через які протестували підприємці, ми також дозволимо. Основна мета — виведення з тіні великої кількості ФОПів, на яких оформлено великий бізнес. А йдеться про 45% тіньових грошей».

Нині вже 40 тисяч підприємств встановили програмні РРО. Не можна відкласти те, що вже працює. Із бізнесом можна вести діалог лише про уточнення або виправлення помилок у процесі. Наприклад, про зменшення розмірів штрафів, щоб вони виконували функцію наведення ладу, а не тиску на бізнес. Штраф у розмірі річного обороту підприємця — це нонсенс, і це треба прибрати. Президент вносить до парламенту відповідний законопроект. Щодо зниження ЄСВ або заміни податку на прибуток податком на виведений капітал, то це прогресивні речі, і ми шукаємо компенсатори і для цих прогресивних податків, і для більшого пакета підтримки бізнесу. Ці питання поки дискутують», — уточнив глава уряду.

Фото з архіву редакції

Про ротації та інвестиції

Говорив Прем'єр і про долю Міністерства економіки: «З перших днів була стратегія розділити міністерство на Мінекономіки і Мін агрополітики. В Україні потужний аграрний сектор, що потребує окремої уваги. Починаючи від проєктів зі зрошення в південних областях і закінчуючи розвитком переробки, щоб експортувати не сировину, а товари з високою доданою вартістю. Стратегія залишається в силі. Поки що від Мінекономіки відокремили Міністерство стратегічної промисловості. На початку наступного року повернемося до питання виокремлення Мін агрополітики».

Денис Шмигаль відреагував на повідомлення у ЗМІ про плани замінити міністра охорони здоров'я Максима Степанова на головного державного санітарного лікаря Віктора Ляшка так: «Будь-який міністр, включно з прем'єром, має розуміти, що рано чи пізно йому доведеться залишити свою посаду. Зараз у розпалі боротьба з коронавірусом. Під час бою міняти людину некоректно, як і створювати інформаційний тиск на неї з приводу можливої відставки. Я з повагою ставлюся до своєї команди, тому коментувати чутки про кадрові ротації не хочу й не буду», — зазначив він.

Але розповів, що уряд подаватиме до парламенту кандидатуру міністра енергетики.

«Шорт-листа кандидатів у нас поки що немає. Є лонг-лист, у якому всі заступники, і в кожного з них зберігаються шанси обійняти посаду міністра. Звичайно, дивитимемося на кандидатів збоку. Але їх коло досить вузьке. Це мають бути висококласні фахівці, здатні вести правильну політику в енергосекторі. До нового року певні кроки в цьому напрямі буде зроблено», — запевнив Прем'єр.

Денис Шмигаль розповів про роботу уряду й послів щодо залучення інвестицій. Загалом регіон, де розташована Україна, інвестиційно привабливий.

«Тільки гроші інвестори поки щокладають переважно в наших су-

сідів. Ми працюємо над виправленням ситуації в тісному контакті з бізнес-асоціаціями. Ненадійна судова система — це причина №1, чому інвестори не хочуть вкладати сюди гроші. Корупція вже перебуває на 5—6-му місці. Необхідність реформування судової системи, щоб вона захищала права власності, давно назріла і стосується не лише бізнесу, а й усіх громадян України. Є ще один індикатор — рейтинг Doing Business, в якому ми зараз на 64-му місці з 191 країни. За критерієм отримання дозволів на будівництво ми 20-ті, отримання кредитів — 37-мі, захисту міноритарних акціонерів — 45-ті, банкрутства — 146-ті, підключення до енергомереж — 128-мі, торгівлі — 74-ті.

За рейтингом чітко видно, що там, де проводили роботу, Україна прогресує, і цей прогрес помітний. За напрямками, де пасемо задніх, робота триває. Уже ухвалено законодавство із процедури банкрутства й підключення до енергомереж. Ухвалено RAB-тариф, що дає змогу власникам електромереж інвестувати в їх модернізацію. Зараз працюємо над здешевленням процедури підключення до енергомереж. Це буде вагомим аргументом для інвесторів. Наступного року ці перешкоди буде усунено», — пообіцяв він.

Було названо й завдання для послів. Перше — сприяння експорту з України. Посол зобов'язаний просувати українські товари у країні свого перебування. Це складніша робота, ніж організовувати імпорт. Друге — залучення інвестицій. А про посольства, найуспішніші нині, каже так: «Вимоги вже виставлено, і наприкінці року підбиватимемо підсумки. Можливо, я навіть проситиму міністра закордонних справ зробити кадрові висновки. Ступінь виконання поставленого завдання має спричиняти або нагородження, або звільнення».

У Прем'єра викликає оптимізм, що з усіма викликами 2020 року Україна впоралася гідно. Він констатує, що у нас дуже відповідальні люди, які у кризові моменти згуртовуються і діють злагоджено, ефективно й професійно.

Текст інтерв'ю читайте на Урядовому порталі

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Міністр оборони України Андрій Таран: «Україна сподівається отримати план дій щодо членства в НАТО 2021 року»

ФОТО З САЙТУ ZIK.UA

Міністр оборони України Андрій ТАРАН про співпрацю з Північноатлантичним альянсом, реформи у війську та розвиток інфраструктури Збройних сил.

Мета — повноправне членство в НАТО

— Андрію Васильовичу, тема НАТО і підтримки західними партнерами на тлі агресії Росії для багатьох асоціюється як центральна в питаннях оборони України. Який за останні місяці прогрес у взаємодії з Альянсом?

— Набуття повноправного членства України в Організації Північноатлантичного договору — стратегічний курс держави. Євроатлантична інтеграція, за суттю, — процес, який веде нас до реалізації стратегічної мети. І у цьому процесі Міністерство оборони — локомотив якісних змін та перетворень у галузі оборони. На незворотності цього курсу наголошують й стратегічні документи у галузі національної безпеки і оборони. Зокрема, у Стратегії національної безпеки України євроатлантичну інтеграцію визначено ключовим пріоритетом національних інтересів України.

Це реалізують за рахунок зміцнення особливого партнерства з НАТО та набуття критеріїв для повноправного членства в цій організації. Для цього ми плануємо, як це визначив Президент України у Стратегії національної безпеки: досягти у максимально стислі строки достатньої взаємосумісності Збройних сил з відповідними силами держав Альянсу; суттєво активізувати реформи, спрямовані на досягнення відповідності критеріям членства в НАТО; приєднатися до Плану дій щодо членства в НАТО.

Альянс був нашим надійним партнером з моменту здобуття Україною незалежності. Наші відносини, базуючись на спільних інтересах та цінностях, значно розвинулись за останню чверть століття.

Нині Україна бере активну участь в операціях з урегулювання криз під проводом Альянсу в Афганістані й Косово. Збройні сили України надають відповідні сили і засоби для чергування у складі Сил реагування НАТО, беруть участь у багатонаціональних навчаннях з державами Альянсу за різними сценаріями на суші, в повітрі, на морі, а також у кіберпросторі. Офіцери наших Збройних сил проходять службу в штабах НАТО.

Маємо потужний арсенал програм та інструментів співпраці, який дає нам змогу розвивати інституційні спроможності, впроваджувати найкращий досвід у всій сфері діяльності Міноборони та Збройних сил, а також досягати технічної взаємосумісності. Яскравий приклад цього — Комплексний пакет допомоги Україні, в який входить вісім травових фондів Україна — АТО, а також такі інструменти, як процес планування та оцінки сил, програма професійного розвитку, програма розвитку доброчесності та інші. Усі ці програми й інструменти співпраці підкріплені необхідними ресурсами.

На сьогодні маємо достатньо розвинути співпрацю з Альянсом. Про-

те з урахуванням визначеної стратегічної мети плануємо розпочати інтенсивніший етап наших відносин з НАТО. Певним чином цьому сприяє отриманий Україною у червні цього року статус партнера з розширеними можливостями.

Цей статус відкриває нові перспективи й надає додаткові переваги партнерства з Альянсом. Зокрема це стосується: нових форматів політичних консультацій з безпекових питань, зокрема доступу до механізму кризових консультацій та оперативного планування на його ранніх стадіях; розширеного доступу до програм взаємосумісності й навчань, серед іншого до навчань за тематикою статті 5 Північноатлантичного договору; більших можливостей проходження служби представниками Збройних сил України на посадах у багатонаціональних органах військового управління Альянсу; обміну розвідувальною інформацією та даними про повітряну обстановку.

Ми готові збільшити національні внески в операції під проводом НАТО, направити до роботи у структурах Альянсу додатковий військовий та цивільний персонал, розпочати виконання практичних заходів з налагодження обміну інформацією в режимі реального часу, застосовуючи автоматизовані системи.

Усе це має зробити нас сильнішими і значно наблизити до стратегічної мети — повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору. І в цьому контексті ми чітко окреслюємо свої амбіції отримати План дій щодо членства в НАТО і сподіваємося на всебічну політичну підтримку союзників з НАТО щодо ухвалення такого рішення на наступному саміті Альянсу 2021 року. Про це я наголосив під час зустрічі цього тижня з Надзвичайними та Повноважними послами та військовими аташе держав-членів Альянсу, акредитованими в Україні.

Відступу від курсу немає, навпаки, подвоюємо наші зусилля на шляху євроатлантичної інтеграції.

Реформи впроваджують на основі найкращих практик держав-членів Альянсу

— Які етапи оборонної реформи відбуваються у війську?

— Найважливіші реформи в українському війську відбуваються на виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України. Це нарощення бойових спроможностей, побудова системи оборонного менеджменту на основі найкращих практик держав-членів НАТО, впровадження у ЗСУ нової військової культури, заснованої на євроатлантичних цінностях та принципах, створення сучасної системи менеджменту оборонних ресурсів, заснованої на засадах демократичного цивільного контролю.

2020 року завершуємо черговий цикл оборонної реформи, який розпочався 2016-го із введенням у дію Стратегічного оборонного бюлетеня, який став, по суті, першою дорожньою картою реформ у силах оборони.

Головний підсумок виконання цього стратегічного документа — за-

безпечено стримування російської збройної агресії, Збройні сили та інші складові сил оборони набули нових спроможностей, істотно підвищено їхню сумісність та готовність до спільних дій з відповідними структурами держав НАТО.

Наступного року оборонну реформу буде продовжено. На цей час на основі положень Стратегії національної безпеки та за підсумками оборонного огляду розробляють стратегію воєнної безпеки України та новий стратегічний оборонний бюлетень України, які визначатимуть цілі для наступного п'ятирічного циклу.

Крім класичних положень у цих документах стратегічного планування, маємо намір зосередитися на новій моделі сил оборони, збалансувавши спроможності в їхніх найважливіших компонентах з реалістичним ресурсним забезпеченням.

Головна ідея — розпочати розвиток фундаментальних інтегрованих спроможностей, які критично необхідні для гарантування національної безпеки, передовсім для захисту інтересів держави в повітряному просторі, на морі і в кіберпросторі.

У цьому контексті плануємо серйозно попрацювати над об'єднанням національних та іноземних ресурсів задля вагомих інвестицій у створення таких спроможностей.

Уже є позитивні приклади, що стосуються намірів наших партнерів надати цільову підтримку розвитку Військово-Морських сил за такими основними складовими: забезпечення сучасним корабельним складом та розбудова нової системи базування на Чорному й Азовському морях.

Інший приклад — прийняття рішення Конгресом США про затвердження пакета оборонної допомоги Україні на 2020 фінансовий рік у розмірі 250 мільйонів доларів США і потенційне її збільшення 2021 року.

Я вже неодноразово говорив, що наша мета — досягнення взаємосумісності з відповідними структурами держав-членів НАТО. Щоб у нас було планування бойових дій відповідно до прийнятих в Альянсі стандартів. Щоб на полі бою ми розуміли одне одного, володіли єдиними алгоритмами його ведення, мали сумісні системи зв'язку і передачі даних.

Тому ядром оборонних реформ до кінця 2022 року має стати оновлена система військової освіти, здатна забезпечити підготовку професійних фахівців, які володіють необхідними знаннями і навичками. Просування по службі вимагатиме від кожного військовослужбовця не лише постійного вдосконалення професійних навичок, а й знання іноземної мови. Без цього неможливо рухатися далі.

Буде продовжено реформи, пов'язані з удосконаленням системи демократичного цивільного контролю над Збройними силами України, поєднанням систем оборонного та бюджетного планування, створенням прозорої та ефективної системи закупівель та управління оборонними ресурсами.

Внаслідок реформ Міністерство оборони України має стати ефективною цивільною установою, яка формує політику в галузі оборони та здійснює ефективний демократичний контроль, а Збройні сили України мають набути оперативних (бойових)

спроможностей, максимально досяжних з урахуванням наданих ресурсів, які побудовані та функціонують відповідно до стандартів Альянсу і забезпечують виконання завдань із захисту нашої держави та ефективно діють у спільних операціях зі збройними силами держав-членів НАТО.

«Широкий лан» — полігон і містечко натовського стандарту

— Ще одне проблемне питання — розвиток інфраструктури Збройних сил України. Що в цьому напрямі вдалося зробити?

— У цьому контексті слід згадати завершення будівництва військового містечка в Мукачеві для гірсько-штурмової бригади та польові табори і військові містечка для частин і підрозділів, місцем дислокації яких визначено Донецьку й Луганську області. Ще один позитивний приклад — табірне містечко Міжвидового центру підготовки підрозділів полігона «Широкий лан». Будівництво почалося 2016-го силами сторонніх підприємств організації, які, на жаль, зобов'язань не виконали. Навесні цього року готовність об'єкта після комерційних забудовників не перевищувала 25%. Правоохоронці вже завершили розслідування факту зловживань і встановили: підприємствам сплачено понад 37 мільйонів гривень за фактично не виконані роботи. Міноборони подало цивільний позов до підприємств і колишніх посадовців на понад 49 мільйонів гривень. У травні 2020-го недобудовані об'єкти прийняла Держава спеціальна служба транспорту МО України.

ДССТ за пів року повністю впоралася із завданням. За цей час збудовано містечко натовського стандарту. Важливо, що кошти освоєно наша служба, тож триває професійний розвиток особового складу та вдосконалення матеріально-технічної бази. Загальна площа будівель табірних містечка — 26 тисяч кв. м. Це десять казарм поліпшеного типу для військовослужбовців-чоловіків, казарма поліпшеного типу для військовослужбовців-жінок, їдальня, що одночасно може прийняти 2500 осіб. Під'єднано зовнішнє електропостачання, очисні споруди, інженерні мережі. Діють котельня й каналізаційно-насосна станція, висаджено понад 740 дерев. Тепер і широколанівський полігон нарівні з яворівським стане місцем, де несоромно проводити міжнародні військові навчання. Це табірне містечко, створене за новими підходами, передбачає цілком автономну інфраструктуру, враховує іноземний досвід, зокрема НАТО. Введення його в експлуатацію дасть змогу значно розширити географію спільних навчань з підрозділами збройних сил держав-членів Альянсу.

Говорячи про інфраструктуру, слід згадати іншу проблему, яка роками залишалася без розв'язання. Ідеться про інвентаризацію земель оборони. Майже 40% земель оборони досі не внесено до кадастру. Це провокує різноманітні зловживання, що неприпустимо. На оперативному обліку оборонного відомства перебуває 3311 земельних ділянок загальною пло-

щею 518,6 тисячі га. Саме тому активізуємо роботу з Держгеокадастром і вже надали його територіальним підрозділам переліки ділянок, щодо яких слід провести інвентаризацію.

Розуміємо, що навколо процесу реєстрації земель оборони подекуди фігурують різні інтересанти. І отримання Міноборони дозволів на роботи із землеустрою від органів влади на місцях, м'яко кажучи, часто саботують. Тому об'єднуємо зусилля з Держгеокадастром і продовжуємо інвентаризацію земель оборони й нанесення окремого інформаційного шару на публічну кадастрову карту. З нашої ініціативи і за повного сприяння Держгеокадастру на публічній кадастровій карті України вже створено окремі інформаційні шар земель оборони «У користуванні Міноборони». Це зроблено для запобігання самозахопленню цих земель. Нині до нього внесено 1002 земельні ділянки. Триває робота з внесення ще близько 500 ділянок. У підсумку ми усунемо незаконне використання земель оборони сторонніми особами, а держпідприємства, установи і організації Міноборони, ЗСУ використовуватимуть ділянки з чітко визначеними межами.

Дивізії, озброєні ракетним комплексом «Нептун», розмістять у південних областях України

— Не можу не поставити запитання щодо ракетного комплексу «Нептун». Коли цей комплекс надійде до українського війська?

— Спланованим фінансовим ресурсом на 2020-й коштів на закупівлю берегового ракетного комплексу «Нептун», який прийнято на озброєння ЗС України 23 серпня цього року, не було передбачено. Проте Міністерство оборони ухвалило відповідне рішення та здійснило перерозподіл коштів у межах державного оборонного замовлення. Відповідними рішенням про закупівлю комплексу в межах фінансових можливостей ми демонструємо свою беззаперечну зацікавленість мати якомога швидше «Нептун» у бойовому порядку війська. Необхідні кошти для закупівлі вже є. Відбулися всі передбачені процедури. Найближчим часом сформуємо офіційне замовлення, завдання щодо кількості й термінів їх постачання. Ми вишукали кошти, які спрямують на подальшу реалізацію ракетно-реактивної програми, адже «Нептун» добре продемонстрував бойові можливості під час державних випробувань. Він стане потужним інструментом стримування агресивних дій ворога на морі. Дивізії, озброєні цим комплексом, розмістять у південних областях України, які мають вихід до узбережжя Чорного й Азовського морів.

Наступним етапом має стати створення корабельного варіанта комплексу «Нептун». Ракетні катери, які проєктують для потреб ВМС України, вже мають бути адаптованими для використання протикорабельної ракети, що входить до складу «Нептуна».

Андрій ЗАДУБІННИЙ
для «Урядового кур'єра»

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Як триває оборонна реформа: трансформація війська та Міноборони

НА ЧАСІ. На першому етапі ці серйозні зміни дали змогу зупинити російського агресора

Назар ВОЛОШИН
для «Урядового кур'єра»

Оборонна реформа у Збройних силах України триває відповідно до Стратегічного оборонного бюлетеня, у якому визначено п'ять стратегічних цілей. Для кожної з них були конкретні завдання. Загалом 28 оперативних цілей і 139 завдань. Кількість результативних показників виконання становить 381, або 79%. Це непоганий результат. Найвагоміший напрям — нарощення оперативних, бойових і спеціальних спроможностей сил оборони, потрібних для забезпечення відсічі збройній агресії, оборони держави, а також підтримання миру й міжнародної безпеки в межах міжнародних зусиль. Ті завдання і заходи оборонної реформи, які дали змогу зупинити російського агресора, — головний здобуток її першого етапу.

У планах — подальша професіоналізація сил оборони

Одна зі стратегічних цілей реформи — впровадження системи управління ЗСУ на основі стандартів НАТО до кінця 2020 року.

Робота із трансформації системи військового управління розпочалася у червні 2019-го. На той момент не було повного пакета необхідних законодавчих актів для переходу на нову управлінську модель, подібну арміям держав Альян-

су. Проте вдалось оптимізувати штати окремих органів управління для усунення дублювання функцій та уніфікувати деякі військові частини.

4 березня Верховна Рада ухвалила законопроект про внесення змін до Закону «Про національну безпеку України» щодо зміни термінів набрання чинності положень стосовно Головнокомандувача Збройних сил України, начальника Генерального штабу ЗСУ, видів і окремих родів військ із 2021-го на 2020 рік.

Така законодавча зміна дала змогу впровадити нову об'єднану систему управління за прикладом країн НАТО вже цього року.

У процесі реформи створено командування: Об'єднаних сил, Сил підтримки, Сил логістики, Медичних сил, Військ зв'язку та кібернетичної безпеки. Розмежовано посади Головнокомандувача ЗС України та начальника Генерального штабу.

За принципами країн НАТО оборонне відомство як орган центральної влади має здійснювати демократичний цивільний контроль над військом, ресурсне забезпечення армії та визначати оборонну політику, а Збройні сили — реалізовувати її.

На підсумковій відомчій нараді 27 листопада Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Руслан Хомчак зазначив: «Ми підбиваємо підсумки діяльності Збройних сил України 2020 року за всіма напрямками. Передусім це підсум-

ки ведення воєнних дій на сході України. Наше військо успішно стримує російську збройну агресію й не допустило розширення зони конфлікту, знизило втрати особового складу та ОВТ, забезпечило дотримання режиму припинення вогню».

У війську триває пілотний проєкт з підготовки та оцінювання підрозділів за стандартами НАТО. А на Львівщині в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки збудували спеціальне містечко для підготовки до дій у населених пунктах. Ввели і штатний ворожий підрозділ — позначення дій ворога OPFOR. Ідеться про навчально-тренувальний комплекс «Бій в урбанізованій місцевості», можливості якого дають змогу проводити заняття водночас з батальйонною тактичною групою.

Цього року вдалось завершити перехід органів військового управління Збройних сил на J-структури, технічно оновити війська, підтримати і наростити готовність органів військового управління і військових частин до виконання завдань за призначенням, поліпшити їх злагоженість, навченість військовослужбовців, підвищити рівень взаємосумісності ЗСУ з відповідними структурними підрозділами НАТО.

Наступний етап оборонної реформи — професіоналізація сил оборони. Це такі складові: професійний менеджмент персоналу, сучасна військова освіта, великий військово-навчений резерв, система територіальної обо-

рони, нова військова культура.

Радянські шаблони управління військами вже в минулому

Восени в Україні тривали стратегічні командно-штабні навчання «Об'єднані зусилля-2020», головне завдання яких — демонстрація готовності України дати відсіч російській агресії самотужки і з використанням механізмів міжнародної підтримки. А ще показати здатність сил оборони держави протистояти іншим загрозам. Ці військові маневри за розмахом, складом сил і засобів, залученням іноземних партнерів стали унікальними. У них взяли участь майже 12 тисяч військовиків, 50 одиниць артилерійських систем, 80 танків та 450 бойових бронемашин. А ще бойові кораблі, армійська авіація. Застосовували й нові зразки техніки, які нещодавно прийнято на озброєння ЗСУ: комплекси «Нептун», «Вільха», безпілотні літальні комплекси Bayraktar.

Під час навчань напрацьовано масоване застосування частин і підрозділів ракетних військ та артилерії у комплексі з авіацією Повітряних сил і зенітними ракетними військами, розгорнуто систему управління Територіальної оборони України із залученням понад 7 тисяч резервістів. Напрацьовували різні схеми застосуван-

ня підрозділів тероборони у взаємодії з іншими силовими відомствами.

Уперше в історії України ці стратегічні командно-штабні навчання проводили за стандартами НАТО. Адже на початку року органи військового управління ЗСУ перевели на J-структуру. Тож уперше іноземні партнери були присутніми на навчаннях не лише як спостерігачі, вони спільно з українськими воїнами виконували навчально-бойові завдання в одному строю та у штабах підрозділів, разом відбивали наступ умовного ворога, десантувалися, долали водну перешкоду, проводили спецоперації.

Під час навчань «Об'єднані зусилля-2020» уперше залучено сили спецоперацій, десантно-штурмові війська США і Великобританії у різних умовах обстановки, розвідувальну, винищувальну і бомбардувальну авіацію Альянсу. За навчаннями спостерігали майже 200 іноземних інструкторів, військових радників і спостерігачів оперативного рівня.

Навчання «Об'єднані зусилля-2020» показали очевидний прорив Збройних сил в переході на стандарти НАТО. За словами міністра оборони України Андрія Тарана, українські підрозділи під час спільного з військовими країн-партнерів виконання навчально-бойових завдань у багатьох аспектах продемонстрували сумісність із підрозділами Альянсу. А це ще один крок до членства в НАТО.

Війна на Донбасі — це загроза не тільки для України, а й для безпеки та стабільності всіх країн Європи і світу. На цьому наголошував Президент України Володимир Зеленський під час зустрічей з міжнародними лідерами.

«Наші партнери абсолютно солідарні зі мною у цьому питанні. Саме тому ми об'єдналися для подолання нинішніх викликів та пошуку механізмів адекватної реакції на них», — зауважив глава держави.

Одним із таких механізмів він назвав інтеграцію України в НАТО і поставив завдання: «максимально швидко досягти взаємосумісності Збройних сил України з відповідними структурами держав Альянсу, активізувати реформи, які дають змогу отримати запрошення та приєднатися до Плану дій щодо членства в НАТО».

«Наші іноземні партнери надають допомогу та розширюють спектр підготовки Збройних сил України за стандартами НАТО під керівництвом іноземних інструкторів США, Великої Британії, Канади, Литовської Республіки, які діють у складі навчально-тренувальних місій JMTG-U, UNIFIER, ORBITAL та мобільних тренувальних груп НАТО. Завдяки нашій спільній діяльності у війську триває трансформація, нарощуються звичальні спроможності, зростає рівень взаємосумісності із країнами-членами НАТО», — зазначив генерал-полковник Руслан Хомчак.

Оновлення арсеналів триває

ЩИТ І МЕЧ. До ЗСУ надходять нові зразки сучасного озброєння та військової техніки

Сергій ВОРОНКОВ
для «Урядового кур'єра»

Міністерство оборони і надалі зосереджує основні зусилля на тому, щоб максимально забезпечити потреби, визначені керівництвом ЗС України та Генеральним штабом ЗСУ, максимально ефективно використати бюджетний фінансовий ресурс на розвиток війська. Насамперед закупівлю техніки, озброєння, боєприпасів відповідно до програм державного оборонного замовлення. Такий основний пріоритет у діяльності вітчизняного оборонного відомства виокремив перший заступник міністра оборони України Іван Руснак під час підбиття підсумків діяльності Збройних сил України у 2020 році.

«Фінансування потреб війська впродовж останніх років зростає. Технічно підсилюються Військово-Морські сили, у війська надходять новітні системи бронетанкового озброєння, артилерійські системи, системи розвідки і спостереження. Тривають ремонт і модернізація авіаційної техніки. Працюємо над підсиленням

Освоюють нову техніку на землі і в небі

систем протиповітряної оборони, системи автоматизованого управління військами», — конкретизував Іван Руснак.

Є підстави сподіватися, що у бюджеті на наступний рік усі потреби на фінансування ЗС України буде враховано. На переконання першого заступника міністра оборони, військовий бюджет 2021 року буде не меншим за цього-річний.

Виконувати поставлені завдання цього року довелося, висловлюючись військовою термінологією, в умовах, максимально наближених до бойових. Адже че-

рез вплив пандемії коронавірусної хвороби, яка на кілька місяців загальмувала процеси у відносинах Міноборони з державними та приватними виконавцями ДОЗ, довелося відтермінувати виконання окремих контрактів про постачання необхідної Збройним силам номенклатури.

За 11 місяців цього року на озброєння (постачання) ЗС України прийнято 28 й допущено до експлуатації 19 зразків озброєння і військової техніки. А загалом відповідно до основних показників державного оборонного замовлення на 2020 рік до віт-

чизняного війська надійшло понад 3,6 тисячі зразків озброєння і військової (спеціальної) техніки, понад тисяча керованих засобів ураження та понад 3 мільйони штук боєприпасів різного призначення.

Цього року організовано проведення 22 дослідно-конструкторських робіт зі створення нового й модернізації наявного ОВТ війська в частині створення бронетанкової техніки, артилерійських систем, авіаційної техніки. Якщо ракетний комплекс «Нептун» вже прийнято на озброєння і його закуповують як серійний зразок, то державні виробництва високоточної системи «Вільха-М» з дальністю пуску до 120 кілометрів тривають. Їх передбачають завершити з подальшим прийняттям комплексу на озброєння у першому кварталі 2021 року.

Фахівці КБ «Південне» працюють над створенням нових реактивних снарядів калібру 122 мм «Тайфун-1» для РСЗВ типу «Град» та більшого калібру 220 мм «Тайфун-2» для РСЗВ «Ураган». Нові снаряди матимуть зна-

чно збільшену дальність дії порівняно з радянськими зразками: для «Тайфун-1» це 40 кілометрів проти 20 зі збереженням потенціалу бойової частини.

Що ще важливо: 2020 року на потреби переозброєння Збройних сил надано найбільший за всю історію України фінансовий ресурс — понад 21 мільярд гривень. На потреби розвитку озброєння та військової техніки передбачили понад 70% загальної суми витрат.

За словами заступника міністра оборони Олександра Миронюка, з огляду на загальний фінансовий ресурс і терміни постачання зразків, передбачені закритою частиною державного оборонного замовлення, очікують, що 2020 року військо отримає більшу кількість зразків нової та модернізованої техніки, ніж торік.

Триває робота над масштабними контрактами, які передбачають виконання значного обсягу робіт. ДП «АНТОНОВ» має виготовити три літаки Ан-178 з різною специфікацією для потреб армії. Загальна сума держгарантій під це замовлення становитиме 4,5 мільярда гривень.

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Мужність народжує переможців,

ІСТОРІЯ ТА АРМІЯ. Сьомий рік війна на сході України не дає щасливо й заможно жити нашій — це зовсім інша армія, ніж 2014-го. Щоб переконати читачів у цьому, друкуємо коротенькі

Бойові дії на Донбасі почалися з того, що 12 квітня 2014 року російські загопи, якими керували офіцери спецслужб РФ, захопили українські міста Слов'янськ, Краматорськ і Дружківку. Захопленою у тамтешніх відділках МВС зброєю вони озброїли місцевих колабораціоністів і прийняли їх до лав своїх підрозділів. Опору місцевих силових структур України не було, а іноді була відкрита співпраця з ворогом. Тож невеликі штурмові загопи російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку та інші міста Донецчини і Луганщини. У відповідь на це 13 квітня 2014 року виконувач обов'язків Президента України Олександр Турчинов оголосив про початок антитерористичної операції.

Так розпочалася російсько-українська війна, яку в Україні називають неоголошеною, гібридною, в РФ — громадянською, а міжнародні експерти — воєнним конфліктом. 2018 року АТО стало операцією Об'єднаних сил (ООС), яка триває. За даними управління верховного комісара ООН з прав людини, з 14 квітня 2014 року по 31 березня 2020-го жертвами російсько-української війни стали 41—44 тисячі осіб. Точну цифру загиблих і поранених встановити важко, але деякі джерела повідомляють, що за шість років конфлікту з нашого боку загинуло 13—13,2 тисячі осіб, з них близько 4,1 тисячі — військовослужбовців, а членів озброєних груп — 5650 людей.

Управління верховного комісара ООН зафіксувало 3055 загиблих цивільних, з яких 1814 чоловіків, 1057 жінок, 98 хлопців, 49 дівчат і 37 дорослих, стать яких не можна встановити. Найбільше цивільних — 2084 — загинуло 2014-го.

Наступного року, за даними ООН, жертвами війни стали 954 людини, 2016-го — 112, 2017-го — 117, 2018-го — 55, 2019-го — 27 осіб. За три місяці 2020 року (така інформація доступна в інтернеті) війна забрала життя чотирьох цивільних. Люди гинули від масованих обстрілів із забороненої зброї, а також від стрілецької зброї чи підірвалися на протипіхотних і протитанкових мінах, розтяжках або внаслідок детонації вибухонебезпечних залишків війни. За шість років на мінах та інших вибухових пристроях підірвалися 329 цивільних.

Серед жертв війни на сході України від 29 до 31 тисячі поранених, серед яких 9,5—10,5 тисячі — українські військовослужбовці, 7—9 тисяч — цивільні і 12,5—13,5 тисячі — члени озброєних груп.

Розповісти про всіх хоробрих синів і дочок України, які не лише вистояли на Донбасі, протидіючи армії РФ, а й не пустили «руській мір» на інші території нашої держави, не можемо. Але про деяких з них із 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого та інших підрозділів ЗСУ хотілося б розказати. Цим ми завдячуємо нашим військовим колегам — журналістам ООС.

Війна зі смертю за життя

А в неї сьогодні не лише невеличка річниця, а й велике свято: медик роти Ірина Кінаш могла б забрати свій обхідний лист і йти додому. Але вкотре за п'ять років вона підписала контракт і замість веселого святкування своєї демобілізації в нічному клубі всю ніч розганяла мишей, які поналазили в її бліндаж.

— Труїти їх не хочу, бо потім не знайдеш, де здохло, — каже дівчина. — І лишати їх просто так теж не можна, бо в мене ліки.

Уся наша розмова відбувалася в невеличкому бліндажі, який Ірина переобладнала під медичний пункт. Вона хвилювалася і, попри великий бойовий досвід, намагалася сховати руки, бо, як кожна панянка, хотіла бути красивою. А як бути гарною тут, де до найближчого салону краси — пів сотні кілометрів, а до ворога — лише 200 метрів, непросто.

Та в підрозділі її шанують не за вроду. Хлопці добре знають, що в разі поранення Ірина їх неодмінно врятує. Вона ж добре пам'ятає всіх, кого доводилося витягати на собі з-під обстрілів. Ірині знайома відчуття, коли повертаєшся на передову і переш власний однострій від крові побратима, з яким іще вчора пила каву чи теревенили про життя.

— Було таке, що поранені хлопці піднімали голову і питали «Іринко, то ти?» — пригадує медик. — А коли впізнавали мене, то лягали і казали: «Добре. Отже, буду жити».

Ірина до найменших дрібниць може розповісти про свій перший бій, що відбувся 2015 року. Наші війська тоді зойно відбили у ворога населений пункт, який знають на Луган-

Ірина Кінаш

щині як Хутір Вільний. Тоді там не було нічого: ні укриттів, ні окопів, ні шляхів сполучень чи будь-якої інфраструктури. І саме в той час медик отримала сигнал, що в передовому підрозділі поранений.

— Це було кульове не наскрізне поранення в ліву ногу, — розповідає Ірина. — Куля застрягла в нозі. Я розуміла, що це означає, бо проти нашого підрозділу воювали три снайперські групи. Ворожі вбивці чекали на того, хто прийде рятувати пораненого бійця, тобто на медика. Бо російський снайпер отримав особливу насолоду, вбиваючи українського бойового медика.

Ірина знала, що смертельно ризикує, однак не піти до побратима, який лежав і стівав кров'ю, вона не могла. І це вже була її війна — війна зі смертю за життя нашого бійця. І вона пішла. Від кулі снайпера її врятувало диво.

— Пам'ятаю, як нахилилась і в ту мить над моєю головою пролетіла снайперська куля, — каже Ірина.

Звичайно, після цього наш підрозділ зробив усе, щоб медик і поранений борець змогли безпечно покинути поле бою. А зброю, що ледь не вбила нашу героїню, разом з останками російського вбивці передали відповідним органам для документування факту агресії РФ проти України.

За кілька днів було ще одне схоже поранення. І вона знову пішла, щоб опинитись віч-на-віч зі смертю.

Удома на Ірину чекає півторарічна донечка. Маленька красуня майже не знає материнських обіймів, бо їх у неї забрали амбіції кремлівських правителів. Тому матуся на фронті робить усе, щоб її маленька королева зростала у вільній і незалежній державі. І настане час нашої перемоги, коли Ірина вже не розлучатиметься з донечкою.

Брати по крові та зброї

Між Віктором та Василем Чайками — 16 років різниці. Тому рідні брати навіть уявити не могли, що захищатимуть Україну пліч-о-пліч ще й у лавах 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого.

Віктор, найстарший із чотирьох дітей у сім'ї (у хлопців ще дві сестри), пішов на фронт на початку війни. У складі одного з добровольчих батальйонів визволяв Попасну, Лисичанськ, інші міста Луганщини, які через більш ніж шість років захищає зі зброєю в руках.

— Спогади з того часу, напевно, не потьмяніють у пам'яті ніколи, —

розповідає Віктор Чайка. — Перші перемоги, перші загиблі товариші, сили, витрачені на те, щоб прийняти жорстоку фронтову дійсність. Та найбільше, напевно, запам'ятався страх, коли з дому подзвонили і сказали, що Василь, на той час іще учень старших класів, утік з дому на фронт. До мене! Батьки тоді мало не збожеволіли від хвилювання. У мене і в кадрового військового чоловіка однієї із сестер Олександра, який теж служить в одному з підрозділів нашої князівської 14-ї омбр та живе в Залужжі, додалося сивини. Бо ми добре розуміли, чим ризикує малий.

Василь Чайка таки дістався на фронт кривавого літа 2014-го. Але після розмови Віктора з командиром підрозділу, в якому молодший брат уже встиг стати у стрій, спільними зусиллями вдалося вмовити вояку-школяра повернутися додому, закінчити навчання, а вже після того йти воювати.

Нині Василеві 22 роки, чотири з яких він захищає Україну на передньому краї у складі 14-ї омбр імені князя Романа Великого. І він, і Віктор, що після перерви цієї весни повернувся на військову службу, мають звання сержантів. Як командири молодшої ланки брати — опора та помічники командирів своїх підрозділів. Чимало з військовослужбовців, якими командує менший Василь, за віком годяться йому в батьки.

— Авторитет в особового складу — це не лише відповідні військові навички, бойовий досвід. Передусім це щире ставлення до кожного, хто воює пліч-о-пліч із тобою, — робить висновок Василь. — Для своїх бійців я, певна річ, командир. Та передовсім я для них бойовий побратим і друг.

Віктора та Василя Чайок, звісно, ми побачили разом в одному з окопів. Брати про щось тихо перемовлялися й усміхалися. Морозний вітер ковтав уривки фраз і підганяв чоловіків у бліндаж — у них сьогодні ще дуже багато справ. Та передусім треба подзвонити додому, бо рідні за них, як завжди, хвилюються.

Святині не горять

Петро Горкуша

Інтер'єр каплички, створеної руками військовослужбовців в одному з підрозділів 14-ї князівської бригади, особливий: вишитий рушник, ікона з бурштину. Їх урятували військовослужбовці зі зруйнованих осель місцевих жителів, в які влучили ворожі міни.

Підполковник Петро Горкуша розповів, що наші бійці допомогли жителям одного з населених пунктів, які залишилися без даху над головами, зібрати вцілілий скарб і покинули місце, що було домівкою.

— А вишитий рушник осиротіло залишився на згадку, — каже Петро. — Таке було відчуття, наче він благав про порятунок. Але тільки виправши його кілька разів, ми зрозуміли, наскільки це старовинна й унікальна річ.

Історія ікони, яка нині слугує окрасою каплички, схожа: у будинку, в який влучив снаряд 152 мм, вцілила лише одна стіна, на якій висіла ікона. Під час пожежі бурштин на ній частково поплавився, але святого лику вогонь не зачепив.

Підсвічник бійці підрозділу зробили з гілзи. Наші князівські воїни такі, що здатні перетворити на корисну річ для військового Божого храму навіть те, що несе смерть.

І рушник, й ікону вояки з Волині готові повернути господарям, якщо ті по них повернуться. А солдати моляться біля них про мир, який настане тільки після перемоги, яку ми неодмінно здобудемо.

Брати Чайки

ГЕРОЯМ СЛАВА!

згуртованість — непереможних

державі. Але кров і смерті хоробрих синів та дочок не були марними: ЗСУ зразка 2020 року розповіді про героїв сходу

Ротний

Широкоплечий, дужий, із відкритою усмішкою та міцним рукостисканням — від цієї людини просто віє силою і добром. Навіть не віриться, що командує він ротою на одній з найскладніших ділянок Світлодарської дуги.

У підпорядкуванні торішнього випускника Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного старшого лейтенанта Дмитра Яремківа — люди всіх вікових категорій, кожен з яких має бойовий та професійний досвід. Проте командир зумів вибудувати стосунки в колективі так, що кожен з бійців гармонійно влився у міцний кулак нашої оборони.

Коли постало питання про вибір професії, Дмитро довго не вагався, адже він завжди брав приклад з батька — офіцера Збройних сил України. І тому військовий виш став гідним початком службової кар'єри.

— Навчатися було цікаво, — пригадує Дмитро. — В академії навчання молодих командирів відбувається на дуже високому рівні, особливо бойової майстерності.

Ці знання молодому офіцерові доводилося застосовувати вже з перших днів служби, адже в зоні його відповідальності була чимала ділянка фронту. Чи було важко старшому лейтенантові починати службу на війні? Питання

Дмитро Яремків

риторичне. Але сам Дмитро його давно осмислив.

— На війні я старався бути таким самим сумлінним офіцером, як і батько, — каже Дмитро. — Тут немає ані часу, ні місця для фальші у стосунках і службі.

Усі підлеглі старшого лейтенанта Яремківа впевнені, що рішення командира правильні, адже дії Дмитра випробувані російськими обстрілами та загартовані бойовим досвідом.

Бойовим запалом, помноженням на досвід, гартує молодих!

Віталій Галамай служить головним старшиною в одному з підрозділів князівської 14-ї бригади. В українському війську він носить форму майже 30 років. Свого часу Віталій встиг послужити у складі українських миротворчих місій разом з іноземним військовим контингентом у Боснії і Герцеговині, Сьєрра-Леоне, Ліберії, Конго та Іраку. Саме в цій, каже, вперше зрозумів на власному досвіді, що таке війна.

Тоді навіть уявити не міг, що через кілька років доведеться воювати вже на власній, українській землі. І на фронт Віталій Галамай вирушив навесні 2014-го у складі тоді ще 51-ї окремої механізованої бригади, на базі якої згодом було сформовано 14-ту окрему механізовану бригаду. У пам'яті залишилися важкі спогади про Вугледар, Волноваху, Степне, Оленівку. Ніколи не забуде і Савур-могили, куди кривавого липня 2014-го вирушив у складі БТГр «Колос», сформованої з військово-службовців-добровольців 51-ї омбр.

28 липня, коли наші сили зробили першу спробу штурму стратегічної висоти, яку називали пізніше шайтан-горою, під час ворожого артилерійського обстрілу Віталій, на той час командир БМП, зазнав важкого осколкового поранення обличчя. Щоб повністю відновитися, пішло два роки.

З початку 2020-го Віталій обіймає посаду головного старшини одного з механізованих підрозділів 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого. Каже, в підрозділі є взаємоповага, взаєморозуміння, спільне бачення того, як він має розвиватися й куди рухатися. Величезна заслуга в цьому, переконаний Галамай, сержантів.

«В армії США, — каже Віталій, — саме сержант командує підрозділом, стежить за дисципліною та на-

Віталій Галамай

вчає солдатів. Офіцери не відволікаються на це, займаючись плануванням та організацією бойових дій. Я переконався в цьому, служачи з американцями у миротворчих місіях. Пригадую, в Іраку була дівчина-сержант, яка виводила на марш дві колони, здійснюючи взаємодію з військовою авіацією. Напевно, саме тоді найповніше усвідомив відмінність між сержантом в арміях країн НАТО та в українському доводному війську».

На щастя, констатує головний старшина, до служби за стандартами НАТО нині готується і наше військо. І з огляду на відповідальність, яка покладається на сержантів згідно з натов-

ськими стандартами, кожен з них вдосконалює бойові навички, навички володіння зброєю й технікою, навіть ази психології. Щоб знайти спільну мову із солдатом, передати особовому складу необхідні знання та вміння, згуртувати у своєму підрозділі єдиний боездатний колектив.

— Навченість особового складу, його готовність до виконання завдань за призначенням, бойовий запал — основа будь-якого боездатного військового організму та боездатної армії. У нашому війську все це вже є. Тож слід не зупинятися на досягнутому, а йти вперед, до перемоги. Усе в нас буде Україна!

Однією лівою перемагав росіян!

Важко відірвати погляд від дужих рук триразового чемпіона Радянського Союзу і багаторазового чемпіона України з армреслінгу Ігоря Тюменева. Йому 56 років, але він одягнув військовий однострій і став на захист рідної держави.

— Не приховую, що у військкоматі на мене дивились із подивом, мовляв, навіщо це

тобі потрібно, — пригадує Ігор Сергійович. — Та я пояснив хлопцям, що десяток років тому я захищав честь України на спортивних аренах, а тепер настав мій час боронити державу на війні.

До речі, рука нашого українського велетня в часи його інтенсивних тренувань була трішки менша за славнозвісний біцепс Арнольда Швар-

ценеггера. І коли Ігор Тюменев виборював спортивні звання, то перемагав наших «братів росіян» і правою, і лівою руками.

Тепер в Ігоря Сергійовича мрія — відродити армреслінг у Збройних силах України. Початок цьому вже покладено: його федерація свого часу проводила турніри в одній із бригад десантно-штурмових військ, дислокованих у Львові.

А ще виявилось, що видатний спортсмен — неперевершений кухар: із тих продуктів, які видають хлопцям на лінії фронту (наш герой перебуває неподалік населеного пункту Кримське), він готує ресторани чанахи, чахохоблі, «ляпаста», різноманітні соуси та багато інших смаколиків.

— Можливо, з віком мої руки стали трішки слабші, а зір не таким гострим, — каже Ігор Тюменев. — Проте я все одно робитиму так, щоб мої побратими гнали всю нечисть туди, звідки вона до нас приповзла. А за потреби подужаю нагадати кожному російському окупантові, якою важкою може бути рука українця.

Ігор Тюменев

Добро робить світ кращим

У Романа з Івано-Франківщини вища юридична освіта, особливий світогляд та історія. Вона повторює історії більшості захисників України: «пішов захищати рідну землю тому, що не міг інакше». А ще у підрозділі князівської 14-ї омбр, в якому служить Роман, його пов'язують з появою тут чотирилапої улюблениці хлопців такси Зяби (лагідно-пестливе від Жаб), а тепер уже і маленьких зябенят.

— Знайшли ми її ще на полігоні, — усміхаючись, каже Роман, — просто в полі під час заняття. Була худа, зі скаліченою лапою і дуже налякана, з чого ми зробили висновок, що собаку били. Разом із хлопцями забрали до себе, відгодували, їй навіть молоко купували, потроху відіграли добрим сло-

Роман

вом і ласкою. І якось так сталося, що Зяба без нас нікуди, та й ми до неї звикли. Тож коли настав час вирушати з полігона в зону ООС, навіть думки не було її залишити. Тож забрали із собою. А вже тут виявили, що в нас у підрозділі скоро попо-

... і Зяба

внення. Незабаром з'явилися зябенята.

Цуценята, як і їхня мама, надзвичайно прудкі, пронириліві, з розумними оченятами. Вони такі крихітні, як іграшкові, — достойна компанія місцевим кошенятам, яких на РОПі не відразу й порахуєш. Доки ми пересуваємося окопами, спілкуємося з бійцями чи просто п'ємо чай, уся ця хвостато-вусата зграя гарцює між людьми, випрошуючи смаченького і вкотре даючи зрозуміти, що добро, може, й не врятує світу, бо має бути з кулаками, але кращим зробити його таки зможе. І для цього не треба подивитися — треба просто бути людиною.

ВІЙСЬКОВА ОСВІТА

Тут гартується броньований кулак української армії

СИЛА. ВІДВАГА. ЧЕСТЬ. Випускники військового інституту танкових військ Харківської політехніки, серед яких п'ять Героїв України, з перших днів російської агресії боронять нашу землю на сході держави

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Якщо піхоту називають царицею полів, а артилеристів — богами війни, то танкісти — броньований кулак армії, рушійна сила Сухопутних військ, яка часто визначала долю боїв, зокрема й упродовж перших років війни на сході нашої країни. Вихованці харківського військового інституту танкових військ, який має славу історію з часів Другої світової війни, завжди були найкращими представниками танкового братства. І за словами начальника військового інституту танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (ВІТВ) Олександра Серпухова, кожен командир у різні періоди мав за честь отримати у свій підрозділ випускника цього вишу.

Нинішня війна обпалила, але й зміцнила

Створене 1944 року на базі 33-ї гвардійської окремої танкової бригади Харківське гвардійське танкове училище пройшло доблесний, нелегкий, іноді драматичний шлях становлення від середнього навчального закладу до сучасного вишу, долаючи перипетії реформ. Навіть було на межі розформування.

«Коли поставало питання про розформування, очевидно, доля вберегла. Як показав час, у разі розформування могла статися біда, адже на сході нашої країни почалася війна. Ми залишилися, розвиваємося, вдосконалюємо вміння, матеріальну базу для якісної підготовки офіцерів тактичного рівня», — розповідає полковник Олександр Серпухов.

У липні 2017 року факультет військової підготовки постановою Кабінету Міністрів реорганізовано у військовий інститут танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Нині тут готують висококваліфіковані кадри для Збройних сил, зокрема заступників командирів підрозділів з озброєння та фахівців радіаційного, хімічного, біологічного захисту.

За словами начальника ВІТВ, держава забезпечує інститут усім необхідним для якісної підготовки офіцерів, починаючи від створення сучасної матеріально-технічної бази з найновішими зразками військової техніки і закінчуючи побутом та харчуванням курсантів за стандартами НАТО. Радше, що до військового вишу приходять навчатися школярі. І це, як зазначає Олександр Серпухов, дуже приємно, що батьки стали відпускати дітей до них на навчання.

«Курсанти нашого вишу різного віку — 17—25 років. На початку війни набір курсантів із числа школярів був проблемним, адже війна доброго нічого не дасть, а держава повинна готувати захисників свого суверенітету і цілісності. З 2014 року в нас більше приходило на навчання кандидатів з військовослужбовців. Нині ситуація змінюється. І навіть цього року вже 70% набрано курсантів з числа школярів, ліцеїстів, які закінчили середні навчальні заклади», — констатує начальник ВІТВ.

За словами заступника начальника інституту з морально-психологічного забезпечення — начальника відділення полковника Олександра

Під час бойових навчань

ДОВІДКА «УК»

Уславлених сторінок історії танкового інституту назбиралося десятки томів. За роки незалежності навчальний заклад підготував майже 5 тисяч висококласних спеціалістів для танкових військ, військ радіаційного, хімічного, біологічного захисту (РХБЗ) та інших силових структур. Багато з них стали відомими воєначальниками, науковцями, державними діячами.

Серед випускників навчального закладу — учасники АТО/ООС, понад 150 осіб нагороджено державними нагородами. З них п'ять Героїв України.

33 випускники навчального закладу загинули, захищаючи Батьківщину від російсько-терористичних угруповань. Серед них Герой України, Народний Герой України, кавалер ордена Богдана Хмельницького III ступеня командир танкової роти 93-ї механізованої бригади капітан О. Лавренко, який виявив силу духу захисника Батьківщини й на вимоги ворога здатися в полон підірвав себе та свою бойову машину. Герой України, кавалер ордена Богдана Хмельницького III ступеня, один з «кіборгів», командир механізованої роти 93-ї механізованої бригади капітан С. Колодій, який прийшов на допомогу побратимам, що потерпали від атак ворога на одному з блокпостів. Рятуючи людей, офіцер не думав про власне життя. Прориваючись на БМП-2 до опорного пункту взводу, він вступив у нерівний бій з російськими танками й загинув, надавши змогу підлеглим вийти з бою і не потрапити у полон.

Високого звання Героя удостоєні офіцери, що починали професійний шлях у танковому інституті. Це Герой України, кавалер ордена Богдана Хмельницького II та III ступенів, випускник 1998 року генерал-майор А. Ковальчук; Герой України, Народний Герой України, кавалер ордена Богдана Хмельницького II та III ступенів, випускник 2004 року підполковник Є. Межевікін; Герой України, Народний Герой України, випускник 2008-го підполковник І. Вінник. Цілу плеяду випускників вишу нагороджено військовими орденами та медалями.

дра Сінька, в інституті відбуваються значні зміни: оновлюються командний і науково-педагогічний склад, курсантські підрозділи, але незмінною залишається готовність його вихованців стояти на сторожі незалежності кордонів незалежної України. Своє завдання вони вбачають у тому, щоб зберегти та примножити накопичений за час існування навчального закладу досвід.

В основі освітнього процесу — досвід АТО/ООС

Досвід АТО військовослужбовці й курсанти інституту здобували із самого початку російської агресії. Вони одними з перших разом з танкістами 92-ї ОМБр стали на захист кордонів Вітчизни.

«Після анексії Криму 2014 року та початку АТО із залученням Збройних сил військовослужбовці навчального закладу взяли активну участь у боротьбі з ворогом. Із березня до липня 2014 року зведений танковий підрозділ факультету у складі екіпажів з числа постійного особового складу на штатній бойовій техніці навчального закладу брав участь у

спих, загалом близько 300 одиниць броньованої та автомобільної техніки. Ремонтні роботи техніки курсанти проводили під час практики на Харківському бронетанковому ремонтному заводі, поставивши на лінійку бойової готовності десять танків Т-72Б, які було відправлено в підрозділи в АТО.

Нині в інституті проходять службу понад 100 військовослужбовців, які з 2014-го до 2019 року виконували завдання в зоні проведення АТО/ООС. У період 2015—2018 років до навчального закладу вступили і навчаються близько 200 курсантів — учасників бойових дій, деяких з них відзначено державними нагородами.

З огляду на прорахунки і сильні сторони в підготовці офіцерів в інституті істотно змінили підходи до організації навчального процесу: стало більше практики, менше теорії.

«2015 року було переглянуто програми навчання та внесено зміни, а саме: 70% занять практичні, 30% з них у нічний час. Фактично всі дисципліни зазнали серйозної трансформації з урахуванням досвіду бойових дій», — ділиться спогадами заступник начальника ВІТВ з навчальної та наукової роботи полковник Володимир Марущенко. Він розповідає, що в навчанні необхідно використовувати і позитивний, і негативний досвід АТО.

«Наприклад, в нашій бібліотеці для службового користування зібрано матеріали, які описують ті чи інші події, що відбувалися і відбуваються на сході країни. Кожна кафедра опрацьовує їх за своїми напрямками, вносить певні зміни. Одне слово, все, що відбувається на сході, аналізують, — пояснює Володимир Марущенко. — У нас триває військово-історична робота. Ми брали участь у конференції, де представляли свої дослідження, — тактичні епізоди, відтворені зі слів безпосередніх учасників подій, які відбувалися і цікаві для нас. Діється про епізоди, де брали участь танкісти, фахівці технічного забезпечення. Ми відтворили їх у віртуальному просторі».

За словами полковника Марущенко, за допомогою так званого конструктора інтерактивних віртуальних програм, створеного в інституті, було відображено кілька серйозних епізодів: коли виходили з Дебальцевого, Новасанжарівка та інші.

«Ми відтворили усю ситуацію, склад, чисельність. В одній ситуації

як і куди вийшла група Вагнера, де її побачила і зафіксувала розвідка, як відбувалася танкова дуель і як усю цю групу знищено. Ці тактичні епізоди ми перевели на практичну мову, і завдяки цьому відбуваються опрацювання певних тактичних схем для використання в навчальному процесі. Зокрема розвитку логіки і творчого підходу до прийняття рішень», — резюмує заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи.

Стандарти НАТО: апробація плюс упровадження

У реорганізації освітнього процесу з урахуванням вектора нашої держави до країн НАТО в інституті, за словами його керівника, повністю виконують усі вимоги, які ставлять органи військового управління, щодо організації процесу освітньої підготовки військових фахівців.

«З врахуванням цих вимог ми переходимо на стандарти підготовки, які відповідають вимогам НАТО, — пояснює Олександр Серпухов. — Ми адаптуємо їх до наших вимог, щоб вони були сумісними. Це саме той варіант, коли ми повинні визначити єдине порозуміння виконання бойових завдань між системами озброєння управління натовського варіанта і тих, що є в наших Збройних силах. Так у реорганізації освітнього процесу ми користуємося кожний етап підготовки військових фахівців».

На сьогодні в інституті повністю змінюється структура підготовки структурно і якісно. Тобто підготовку поділили на формальну освіту і неформальну.

«Формальна освіта, — розтлумачив Володимир Марущенко, — це те, що визначається державними стандартами відповідно до освітніх рівнів бакалавра, магістра. А неформальна — це фактично професійна освіта, яка визначається курсами. Скажімо, курсовою підготовкою, як у медиків. Людина не може займатися лікувальною практикою без певної підготовки, далі — курси підвищення кваліфікації. Так і в Збройних силах: структура підготовки за натовською системою. На тактичному рівні визначено курси з різної модифікації L-1A, L-1 B, L-1C, L-2. Тобто до певних посад і військових звань військові, маючи ступінь бакалавра, можуть просуватися по службі, виконуючи вимоги курсової підготовки. Вони проходять підготовку за курсом L-1A, L-B, L-1C і посуються до командира роти. L-2 — до рівня батальйону тощо».

Це в теорії. На практиці опрацьовують усі ці програми. Деякі з них, за словами полковника Марущенко, вже затвердили, деякі перебувають на експертизі. Інститут плідно працює і спілкується з місіями НАТО. Тиждень тому тут провели, зважаючи на карантин, семінар онлайн. Визначилися із завданнями, планують заходи зі співпраці на наступний рік і до початку грудня нададуть у місію DEEP для узгодження.

Місія DEEP допомагатиме в експертизі змісту освіти зокрема щодо логістичного забезпечення. У планах — співпраця з академіями країн НАТО Польщі, Словаччини, в межах якої проводитимуть семінари. Тісні контакти інститут має з військовиками США, Німеччини, Великої Британії, Данії, Норвегії, Литви та іншими.

Фото з архіву ВІТВ

ПАМ'ЯТЬ

Не зрадив військовій присязі ні в Криму, ні на Донбасі

ГЕРОЯМ СЛАВА! Залишивши окупований півострів, офіцер Повітряних сил ЗСУ Іван Бенера без вагань пішов у підрозділ «Дика качка», який воював проти загарбників на Донбасі

Марина ТЕПЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

2 грудня із сумом нагадали про себе шості роковини загибелі воїна зведеного загону Повітряних сил ЗСУ «Дика качка» Івана Бенери.

У довоєнний період, перебуваючи у розквіті сил, він оптимістично вдивлявся у майбутнє і мав передчуття добробуту й усіляких гараздів, що йому підготувало земне життя.

Батьки із сестрами Івана, як і раніше, мешкали на малій батьківщині Вінниччині. А його домівкою після закінчення навчання в Харківському національному університеті Повітряних сил став Крим. Цьому місцю служби заздривали друзі й колеги, бо мальовничий півострів здавна має репутацію одного із земних райських куточків. Однак саме ця територія України, на яку зазіхнули російські загарбники, враз перетворилася на гарячу точку.

Уранці реєстрація шлюбу, а вдень штурм військової частини

Служба інженером відділення експлуатації засобів автоматизації ЦАЗУ в севастопольській 204-й бригаді тактичної авіації ПС Збройних сил України подарувала офіцерові ще й зустріч із найдивовижнішою пані, котра й стала його долею. Із Галиною, яка працювала лікаркою у військовій частині, де служив Іван.

Найдивовижніше, що саме Крим їх поєднав, хоч раніше не один рік вони жили у Вінниці й не зустрілись: Іван Бенера після навчання у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі проходив строкову й служив за контрактом. А Галина Волосячик родом із Рівненщини навчалась у той самий час у Вінниці в медичному університеті ім. І. Пирогова.

До розподілу і служби в Криму та зустрічі з Галиною в Івана ще було навчання в Харківському

Напередодні війни Іван Бенера з оптимізмом дивився у майбутнє

університеті Повітряних сил. А в його майбутньої коханої позаду залишилися роки у Київській військово-медичній академії.

Особливий нюанс початку стосунків: крім вроди, шарму, доброзичливості й розуму, на які звернув увагу молодий офіцер, — українська мова. Спілкування споріднених душ невдовзі стало життєвою необхідністю.

Орендували житло, стали жити спільно й готувалися до весілля. Проте через особливості військової служби (відраджень, підвищення кваліфікації тощо) попередню дату одруження довелося перенести з 14 лютого на 22 березня 2014 року. І цього важливого для них рішення не скасувала навіть брутальна й цинічна окупація Криму.

А тривожної весни 2014 року взяти законний шлюб було непросто: РАЦСи переставали працювати, всі банківські рахунки жителів Криму заблокували. Звичайно, на той час уже не йшлося про омріяне весільне ошатне вбрання нареченої чи медовий місяць молодят за кордоном. Однак їхнє весілля стало резонансним: адекватність реєстраторки на церемонії, яку вона провела безплатно, гімн України і марш Мендельсона, обмін закоханих обручками — все як зазвичай. Але саме створення української родини патріотів у Криму

в тих умовах зафіксували тоді численні ЗМІ світу. Зокрема те, як вони йшли із РАЦСу до своєї частини, як їх зуміли святково зустріти і привітати побратими навіть попри оточен-

А трохи згодом Іван Бенера твердо вирішив потрапити до складу зведеного загону Повітряних сил ЗСУ «Дика качка», що саме формувався. Український офіцер, який свого часу присягнув на вірність Батьківщині, не міг вчинити інакше.

ня бойовиками «кримської самооборони».

А за дві години «зелені чоловічки» почали штурм авіаційної частини у Бельбеку.

«Порушувати військову присягу не збираємося!»

Як і належить, молодята у військовій формі були пліч-о-пліч з колегами проти російського спецназу і так званих активістів самооборони, важкої військової техніки, світлошумових гранат та стрілянини.

Вони не зрадили України! І далі разом з побратимами виходили з тимчасово окупованого з Криму. У спресованому тогочасному калейдоскопі подій уже пізніше стали виринати з

пам'яті дати передислокації військовослужбовців з уже захопленої окупантами авіабази на материк — до Миколаєва. І зокрема й те, як їх зустрічали місцеві люди. І як раділи за них,

що вони врешті вирвалися з пекла, і підбадьорували їх. З огляду на все це прийняти раніше молодим подружжям цілком мирні рішення повинчатися, щойно буде змога, народжувати і виховувати дітей доведеться відкласти. Дійшли спільної думки: ще не на часі. Адже у тривожній ситуації, коли країна опинилася у стані оборони від воєнної російської агресії, військовослужбовці — захисники України як ніколи потрібні на передньому краю гібридної війни. Тому вони продовжили військову службу в Миколаєві.

А трохи згодом Іван Бенера твердо вирішив потрапити до складу зведеного загону Повітряних сил ЗСУ «Дика качка», що саме формувався. Український офіцер, який свого часу присягнув на вір-

ність Батьківщині, не міг вчинити інакше. Адже мав досвід протистояння агресивним окупантам у Бельбеку і відчув підступність їхніх намірів. А Галина в цей час залишалась у Миколаєві, в медичній частині бригади ПСУ.

ДОВІДКА «УК»

Підрозділ Збройних сил України зведений загін «Дика качка» створено з добровольців Повітряних сил України після початку гібридної війни на Донбасі. Його формування розпочалося у вересні 2014 року відповідно до наказу командувача ПСУ генерал-полковника Юрія Байдака в місті Васильків Київської області. Першим завданням загону стало прикриття північних підступів до донецького аеропорту на позиціях біля вентиляційного стовбура шахти «Бутівка».

Через нестачу єдиної військової амуніції бійці були одягнені у форму багатьох країн, а це дало підстави бойовикам про російських незаконних збройних формувань вважати, що аеропорт захищає ще й «польський спецназ» та найманці з інших держав Європи.

В одному з інтерв'ю Іван Бенера тоді чітко пояснював позицію молодого родина: «Ми вдвох склали військову присягу на вірність державі та українському народові, а моя дружина давала ще й клятву Гіппократа. Порушувати присягу не збираємося, служитимемо у Збройних силах України як патріоти своєї держави».

Тоді 28-річний офіцер Повітряних сил був переконаний: не обстоювати Україну зі зброєю в руках на всіх напрямках гібридної війни — зрада себе, батьків, дружини, українського народу, на вірність яким він присягнув.

Тоді 28-річний офіцер Повітряних сил був переконаний: не обстоювати Україну зі зброєю в руках на всіх напрямках гібридної війни — зрада себе, батьків, дружини, українського народу, на вірність яким він присягнув.

На жаль, на війні як на війні... Усього за чотири доби до ротації, 2 грудня 2014 року, старший лейтенант Іван Бенера загинув під час інтенсивного обстрілу позицій поблизу Авдіївки. Достеменно відомо, що один з ворожих 122-міліметрових снарядів розірвався всього за метр від нього.

А 4 грудня на чуківському сільському кладовищі Немирівського району на Вінниччині земляки й побратими по зброї прощались із загиблим героєм АТО.

Той день у Немирові було оголошено днем жалоби за загиблим військовослужбовцем. І всі, хто його знав хоч трохи, зазначали, що Іван був дуже доброзичливою, відповідальною, світлою людиною та

опорою для батьків. І те, що його не стало, — велика втрата не лише для його рідних і друзів, а й для Повітряних сил Збройних сил України.

За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені під час захисту державного суверенітету і територіальної цілісності України, указом Президента України старшого лейтенанта Бенеру Івана Івановича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно). Цю нагороду невдовзі вручили родині загиблого офіцера у селі Чуків Немирівського району. Також посмертно йому присвоєно військове звання капітана.

Улітку 2015 року Івана Бенеру посмертно нагородили нагрудним знаком «За оборону донецького аеропорту».

Нині у його рідному селі на фасадах будинку, де мешкав, школи й училища, де навчався Іван Бенера, встановлено меморіальні дошки. 22 грудня 2015 його дружина військовий лікар Галина Волосячик отримала однокімнатну квартиру. Під час вручення їй та ще семи родинам загиблих захисників України ордерів на житло тодішній голова Миколаївської обласної державної адміністрації Вадим Меріков підкреслював: «На жаль, ми переживаємо трагічні часи. Гинуть наші Герої — ваші близькі: батьки, діти, чоловіки. Для нас це гірка втрата. Приносимо щирі співчуття. Кожен з них став на захист своєї країни, і вони заслуговують на повагу і пам'ять та найвищих нагород. Ці ордери — це обов'язок держави перед родинами. Героям слава!»

І вічна пам'ять загиблим.

Сумський виш, який узяв шефство над військовим підрозділом, допоміг видати Книгу пам'яті

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

УШАНУВАННЯ. Упродовж кількох останніх років колектив Сумського національного аграрного університету шефствує над військовослужбовцями 27-ї Сумської арти-

лерійської реактивної бригади. Навчальний заклад надає захисникам Вітчизни різні види допомоги, проводить зустрічі зі студентами й викладачами тощо. Ось і днями до вишу завітали представники бригади з нагоди виходу у світ Книги пам'яті, яку допомогли видрукувати їхні шефи.

Ця книга — своєрідний мартиролог героїв — уродженців краю, полеглих у боях за незалежність України.

Після того як військовослужбовцям артилерійської бригади передали наклад видання, для них організували екскурсію в університетський музей, де спільними зусиллями ви-

кладачів облаштували окрему експозицію про військову доблесть земляків, зокрема про їхню участь у бойових діях на сході України, де досі триває гібридна війна. Характерно, що експонати для музею збирали студенти, викладачі та співробітники СНАУ. Особливо вагомий внесок

у спільну справу зробив кандидат історичних наук Микола Михайличенко, який викладає державно-правові дисципліни й українознавство.

Представники артилерійської бригади передали музеєві сувеніри, серед яких і обпалені війною, які доповнять експозицію.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ПІДРОЗДІЛ

Під звуки військового оркестру

ЗАДЛЯ БОЙОВОГО ДУХУ. Музичний колектив 44-ї окремої артилерійської бригади виступав на глибині 300 метрів, біля військових наметів, у сільських клубах і на міських майданах

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Він зазвучить і фанфарами, і маршем стройовим, і вальсом легким, додасть бойовитості, пристрасті, доброго настрою й розтривожить серце смутком. Таке призначення військового оркестру — піднімати дух. І навіть стати своєрідною візитівкою артилерійської бригади. Це вже кажу про оркестр, начальник і військовий диригент якого майор Тарас Когут.

Тричі мрія не усміхнулася

Тарас Когут виріс у місті Бережани на Тернопільщині в родині, де не було жодного військового. З музикантів хіба дідусь по маминій лінії грав у сільському духовому оркестрі на трубі. А Тарас чомусь ще в дитинстві запраг поєднати військову службу і музику. Тепер він називає це покликанням. А тоді, коли дивився малим по телевізору виступ військового оркестру й побачив на екрані диригента, несподівано сказав мамі, що хоче бути тим дядьком, який он руками махає.

І твердо йшов до своєї мрії. Спочатку в рідному місті став навчатися в музичній школі у класі кларнета. Згодом дізнався: щоб вступити до Львівської національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, яка готує військових диригентів, треба мати середню музичну освіту. Тож після закінчення 9 класу вступив до Тернопільського музичного училища ім. Соломії Крушельницької, отримав диплом. І тричі подавав документи до академії, аби здобути фах військового диригента.

Наполегливості, впертості, терпіння вистачило на тривалий час. Адже цей виш набір на навчання військових диригентів оголошували лише раз на два-три роки, та й брав лише кількох осіб. Тарас не впадав у відчай.

Хлопця призвали на військову службу, пощастило потрапити са-

ме у Львів, у військовий оркестр академії. До цього вишу він знову подав документи на вступ, що-йно звільнився з армійських лав. Але й того року не пощастило — не було набору. Тоді Тарас підписав контракт із військовим оркестром, вступив на заочне навчання до Львівської музичної академії й аж через три роки опісля мрії його здійснилася.

З дипломом військового диригента молодого лейтенанта 2012 року відрадили в 11-ту окрему артилерійську бригаду, що дислокувалася тоді в Тернополі. Тут начальником оркестру працював недовго, адже у грудні наступного року цю військову частину розформували. Службу продовжував у Мукачеві у складі 128-ї гірсько-піхотної бригади на посаді психолога роти. Від музики опинився на певній дистанції.

Та вибухнула війна, російський агресор разом з поплічниками-бойовиками став шматувати снарядами й вогнем українську землю на Донбасі. Підрозділ, у якому служив Тарас Когут, 6 жовтня 2014 року прибув у зону АТО, в Дебальцеве. На той час, каже військовослужбовець, це ще було відносно спокійне місто, мали змогу окопатися, звести фортифікаційні споруди.

Це була Тарасова і його підрозділу перша поїздка на схід. Серед побратимів були й кадрові військові, й мобілізовані під час третьої хвилі мобілізації. Там вчилися воювати, перше бойове хрещення отримали.

Тарас виконував обов'язки психолога роти. Розповідає: «Після нового 2015 року ставало дедалі гарячіше, почалися зимові бої за Дебальцеве. 7 лютого потрапили в оперативне оточення, де перебували майже одинадцять днів. Після важких боїв отримали наказ вийти з міста».

Останнього дня перебування в Дебальцевому Тараса Когута поранило. Згадує, як тримав свій маленький сектор оборони. Міна влучила у бліндаж, пробила його. Тарас побіг дізнатися, чи на цьому

місці нікого не було. Чув, що летить чергова міна але подітися вже було нікуди, метр чи два не встиг добігти до бліндажа, й осколок влучив у ногу. Відчув біль, але не надав йому значення. Осколок, на велике щастя, не зачепив кровоносних судин, нервових закінчень, тож із Дебальцевого виходив власними ногами. Аж у Мукачеві дізнався, що поранений. Осколка не витягували, бо глибоко, а через кілька місяців тіло саме виштовхнуло металевий шматок як сторонній предмет.

Після повернення з Дебальцівського плацдарму доля зробила подарунок: запропонували посаду військового диригента. Знову ж у Тернополі, де облаштовувалася 44-та окрема артилерійська бригада. Наказ про її формування з'явився ще у вересні 2014 року. Створювали її в Яворові на Львівщині на базі військового полігону Міжнародного центру миротворчості та безпеки. Вести бої артилеристам цієї військової частини довелося й під Дебальцевим.

Стирають стереотипи

Облаштовувалася бригада, організовували й військовий оркестр. Спершу не було відповідної матеріальної бази. Приміщення було занедбаним. Коли Тарас Когут узявся до роботи на новій посаді, то в підпорядкуванні мав лише трьох музикантів. Згодом вдалося перевести ще сімох із Яворова. Вони після розформування 11-ї бригади проходили в цьому місті подальшу військову службу. Усі брали участь у бойових діях на Донбасі. Зголосився грати в оркестрі ще один чоловік.

І вже через тиждень військові музиканти поїхали в зону АТО, давали концерти, піднімали бойовий дух наших військовослужбовців. Могли виступати біля намету чи навіть під кроною якогось дерева.

Дарувати хвилини зустрічі з музикою прагнули й місцевим жителям. Але спочатку на ці концерти

майже ніхто не приходив — люди були залякани.

«Ми грали на вулиці біля розбитого чи занедбаного сільського клубу, на роздоріжжі, в найрізноманітніших місцях, — згадує начальник оркестру. — Але тішило, що місцеві все-таки виглядали з-за будинків, слухали. Серце раділо, що були серед них люди справді з українською душею. Їм низький уклін, честь і хвала, бо в цих важких і складних обставинах вони горою стояли за Україну».

Музиканти-артилеристи з Тернополя їздили на схід країни впродовж двох років, перебуваючи там тривалий час — місяць-півтора, складали завчасу план заходів, обговорювали маршрут. Усю не окуповану ворогом частину Луганської та Донецької областей об'їздили з концертами. Грали для військовослужбовців Збройних сил, Національної гвардії, місцевих жителів. На місяць бувало понад 20 виступів.

Потихеньку крига недовіри стала скресати. Тутешні жителі побачили-почули, що рівень оркестру високий, репертуар різноманітний і суто український.

«Згодом усі вже чекали на наш приїзд, у нас була своя публіка, — розповідає Тарас Когут. — У райцентрах збирали повні зали, була чітка взаємодія нашої військової частини з місцевою владою, тож оркестр брав участь у різних масових заходах, збірних концертах».

Упродовж 2016—2017 років виступали в Лисичанську, Старобільську, Попасній, інших населених пунктах Донбасу.

Якось відвідали місто Соледар на Донеччині. У вільну хвилину військовим музикантам з Тернополя випала нагода побувати в місцевій соляній шахті. Потім один з них сказав, що виступали в різних місцях, лише в копальні ще не грали. Начальник оркестру — військовий диригент на ці слова відреагував усерйоз, але висунув ідею не просто дати у шахті концерт, а встановити рекорд з виконання там Державного гімну України. Цей задум знайшов

позитивний відгук у вищих командирів. Лана Ветрова, керівниця Національного реєстру рекордів України, також сприяла оркестрантам.

«Адже я тоді навіть не міг подати як слід заявку, бо не було доступу до інтернету, соціальних мереж», — згадує Тарас Когут.

12 травня 2016 року цю ідею вдалося втілити. Музиканти оркестру спустилися в солекопальню й виконали там на глибині 298 метрів Державний гімн. Отримали про це відповідний сертифікат. Після встановлення національного рекорду, звісно, виступили з концертом.

«Інструменти на такій глибині звучать незвично, — розповідає керівник військового оркестру. — Виконувати там музичні твори важко».

Оркестр 44-ї артилерійської бригади був першим і в популяризації військової служби за контрактом. Із цією місією музиканти побували у Львові, Хмельницькому, Рівному, Чернівцях, Івано-Франківську, таку саму агітаційну діяльність, певна річ, проводять і в Тернополі.

Військовий музичний колектив до впровадження карантину брав участь у різних масових офіційних і творчих заходах, дійствах, які організовували у Тернополі, області, країні. Виборював призові місця у військово-патріотичних конкурсах, зокрема всеукраїнському творчому змаганні «Герої не гинуть, Герої живуть у піснях».

До слова, пісню з такою самою назвою оркестр записав і зняв два роки тому кліп зі співачкою, волонтеркою, а нині народним депутатом України Софією Фединою. Відео зняли й на «Червону руту», яку Володимир Івасюк написав пів століття тому. Саме з нагоди ювілею цього пісенного шедевра військові оркестранти долучилися до всеукраїнської акції #Червонярута50challenge. Пісня, звичайно, за роки звучала в різних інтерпретаціях, обробках. Військові музиканти обрали для запису аранжування країнина М. Віятника. У кліпографії оркестру цього року з'явилася відеоробота з виконання повстанської пісні «Йшли селом партизани». Загалом у репертуарі колективу майже 150 творів.

«Руйнуємо стереотипи, що військовий оркестр грає лише стройові марші», — зазначає Тарас Когут.

Тож колектив піднімає музичні пласти січового стрілецтва, звертається до повстанських, сучасних, закордонних і дитячих пісень, грає класичну музику. Має в'язанку пісень Оксани Білозір і гурту «Океан Ельзи». Фішка оркестру — військове дефіле, під час якого музиканти одночасно з виконанням якогось твору показують певні фігури.

Нині оркестр 44-ї окремої артилерійської бригади укомплектований згідно зі штатним розписом. Кажучи інакше, тут грають 20 музикантів, якими диригує майор Тарас Когут. Усі вони мають дипломи музучилищ, дехто з них здобув вищу освіту.

Нині працюють над музичним записом колядок. Як каже керівник колективу, вчать працювати в умовах карантину, усвідомлюючи, що музика — це також зброя й водночас особлива енергія, що заряджає людей драйвом, позитивом, пристрастю, настроєм, прагненням жити й творити.

Фото надав Тарас Когут

ВОЛОНТЕРИ

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

На 40-й сесії Генеральної Асамблеї ООН 1985 року у спеціальній резолюції було запропоновано урядам країн відзначати 5 грудня Міжнародний день волонтерів. В ім'я, як було зазначено, «економічного та соціального розвитку». Відтоді волонтерство офіційно визнано однією з форм благодійності, добровільної та безкорисної суспільно корисної діяльності. Щороку в ньому беруть участь понад 100 мільйонів осіб на планеті. У багатьох країнах волонтерство забезпечує 4—8% ВВП.

В Україні таких людей до кінця XX століття називали доброчинцями. А ось 10 грудня 2003 року їх визнали офіційно постановою Кабінету Міністрів «Про затвердження Положення про волонтерську діяльність у сфері надання соціальних послуг». Втратила чинність ця постанова 2011-го, коли Верховна Рада ухвалила Закон «Про волонтерську діяльність».

Але особливо значущим та потужним волонтерський рух у нашій країні став 2014-го. До його сплеску спричинилися Євромайдан та війна на сході України.

Вільний час —
на службу людям

Дехто називає волонтерів диваками, навіть людьми, які не дружать з головою. Але вони на це не звертають уваги. Мій приятель-однокурсник, наприклад, з 2014 року й досі возить українським воюючим на фронті в Донбас консервацію, соління, інші продукти харчування, деякі промислові товари, в яких особливої потреби підрозділи ЗСУ вже не відчувають. І коли хтось намагається критикувати волонтера-одинака, він ображається: «Це вам так здається. Бачили б ви, якою радістю світяться очі наших воїнів, коли й привожу їм подарунки з тилу. Наприклад, соління від бабці Марії чи картоплю від діда Василя. Нічого ви не розумієте у волонтерстві».

Тому не засуджую за альтруїстські поїздки на фронт того приятеля й будь-кого з волонтерів, бо добре розумію, що інакше вони жити не можуть. І Україна саме їм та бійцям-добровольцям повинна завдячувати тим, що у грізних 2014—2015 роках російського агресора на Донбасі зупинили. Волонтери тоді добровільно взяли на себе ношу забезпечення наших воїнів сучасними обмундируванням, амуніцією, технічними засобами, транспортом. А ще допомогли внутрішньо переміщеним

Жителі окупованих Росією територій Донбасу мали змогу бачити над їхніми селами прапор Ангеліни Шостак

особам, які вимушено залишили домівки у Криму й на Донбасі, в пошуку житла, придбаних речей першої необхідності, одягу.

— Адже волонтер — людина, яка віддавала і віддає справі свій головний ресурс — вільний час, — каже голова наглядової ради благодійної організації «Рух за духовне та національне відродження Донбасу» «Пліч-о-пліч» Тетяна Кошель. — Нині волонтерство, звісно ж, не таке, як у 2014—2015 роках.

Людина, яка відірвала частину власного від себе, сім'ї, щоб допомогти чужим людям, не заспокоїться ніколи. Це діагноз. Це ті, кому не однаково. Хто спить по три години на добу і не встигає заряджати телефон. Але вони без волонтерства не можуть і рвуться щодня комусь допомогти. У мене є знайома адвокат, то вона щодва-три тижні заходить до нас (на шкоду основній роботі) з медичною чи іншою гуманітарною допомогою.

Не забуду ніколи, як до нас у гарячий Бахмут приїздили фури з гуманітарною допомогою, розвантажувати їх виходили насамперед волонтери. І розвозили вантаж за призначенням по домівках тех воїни.

Тепер наша організація розрослася, але її кістяк — 10 осіб — залишився відтоді працювати на громадських засадах і досі. Грошей за це ми не отримуємо. Але щоб існувати, заробляємо за рахунок проєктів, які пишемо для міжнародних організа-

цій, — там на це передбачено певні кошти.

На кордоні
двох областей

Місто Бахмут — нині не лише гуманітарний центр Донецчини, а й Луганщини — він лежить на кордоні цих двох областей. Тому «Пліч-о-пліч» не робить виняток для якогось населеного пункту, а їде туди, де на благодійників чекають: цього року, наприклад, коли на Луганщині вирували страшні пожежі й будинки в селах стояли як випалені сірники, волонтери возили туди тонни гуманітарного вантажу.

— Основні партнери, з якими ми працювали та працюємо, — закордонні благодійники, — веде далі Тетяна Миколаївна. — Дуже активно допомагають українському Донбасу німці, італійці, канадці, які зробили дві надзвичайно потрібні та великі поставки, естонці. До речі, Таллінн першим привіз гуманітарну допомогу 2014 року: це були теплі речі, яких дуже не вистачало роззутій та роззягненій українській армії. Наші вояки їздили на БТРах і танках у теплих лизинжних естонських комбінезонах та плетених светрах та шкарпетках. Коли почалася російська агресія на Донбасі, волонтери Естонії кинули клич зібрати гуманітарну допомогу для України. Населення цієї балтійської країни активно відгукнулося на ініціативу: прості люди плели для українських воїнів шкарпетки великих розмірів до коліна, рукавиці, в які вплітали кольори прапорів наших держав.

Нині постачання української армії цими та іншими речами поліп-

шилося, тому волонтери з Бахмута вже не везуть у підрозділи ЗСУ одяг, продукти харчування. Хіба що паски на Великдень. А раніше біля бахмутського офісу благодійної організації щодня стояло по три БТРи. У них відрами завантажували вінегрет, вареники, ліки, одяг тощо. Із Західної України до Бахмута приїздило по кілька машин на тиждень. Виникла навіть проблема зі складськими приміщеннями, яку допоміг розв'язати місцевий підприємець: він пустив волонтерів до себе під чесне слово на два місяці, але «Пліч-о-пліч» користувалася його гостинністю три роки. Допомогала й місцева влада.

Опіка над біженцями

А з переселенцями скільки проблем було! Тетяна Кошель назвала сотні прізвищ, забути які ніколи не зможе.

— Пам'ятаю, до нашої міської лікарні привезли поранених жителів з Дебальцевого. Люди потрапили в чуже місто, в якому ніколи не були й нікого в ньому не знали. Без грошей, без нічого! Ми стали допомагати їм, бо медперсонал не знав, до кого звертатися, як не до нас.

За законом, наші лікарні можуть лікувати лише місцевих жителів, на яких держжава і громада надає кошти. Але хіба ж ми можемо відмовити переселенцям, військовим, які не є членами місцевої громади? Ми їх узяти

під свою опіку, навіть готували для них триразове гаряче харчування.

Під Попасною якось молода сім'я переселенців із чотирма дітьми після поневірянь купила будиночок. Але одного нещасливого дня хата згоріла разом з усім, що в ній було. Був листопад. Сім'я залишилася фактично без засобів до існування. Ми відреагували на цю ситуацію миттєво: завантажили цілу машину всіма необхідними речами, посудом, шкільним приладдям для дітей, матрацами, постільною білизною. Коли в село приїхала ця машина, вся сім'я погорільців плакала. Адже вони знайшли притулок у родичів, в яких було багато дітей. Нині наші погорільці живуть у Золотому Попаснянського району.

Найбільший прапор
і тонна сала
із часником

Доки ми розмовляли, пані Кошель хтось дзвонив.

— Вибачте, — пояснила вона, — але ми завтра їдемо з гуманітарною допомогою на Луганщину. За останній рік ситуація в нашому регіоні не поліпшилася: навесні 2020-го інтенсивними були обстріли територій, які контролюють українські війська. Напружену ситуацію в тих населених пунктах підсилюють пожежі, які котилися до нас з окупованих ворогом територій. Дорогою вибухали міни та інші боєприпаси, що були закопані.

Звісно ж, без допомоги таких самих закоханих у волонтерство колег Тетяни Кошель було б важко. З трьома з них — Ангеліною Шостак та подружжям Маркових Інною та Романом познайомився в офісі благодійної організації. Пані Ангеліна, наприклад, шие вдома прапори, маленькі прапорці на машини.

Цим захопилася ще в окупованому сепаратистами та російськими найманцями Бахмуті, коли побачила, що на будівлі міськвиконкому висить не державний прапор України, а ганчірка «ДНР». За ніч вона шила власноруч по 60 прапорців для блокпостів, військових автомобілів. Найвище її швацьке досягнення — 20-метровий державний прапор, який 2018-го увійшов у Книгу рекордів України, а на лінії розмежування в Авдіївку на повітряних кулях його доставили на окуповану ворогом українську територію. Прапори Ангеліни побували навіть за кордоном: у Канаді, Фінляндії, Італії, Америці.

А наступного після мого візиту до благодійників дня бахмутська четвірка мала їхати у Трьохізбенку, везучи новий двометровий витвір Ангеліни Шостак. Щоб «еленерівці» бачили здалеку нашу святиню.

Ангеліна меле ще й сало із часником для воїнів ЗСУ. У «Пліч-о-пліч» підраховували, що цього Ангеліниного добра наші захисники з'їли вже понад тону 200 кілограмів, закусивши сухофруктами з горіхами у спеціальних коробочках.

А Інна та Роман Маркови займаються переселенцями.

Допомагають бахмутцям і громадські організації України. З особливою теплотою тут говорять про ужгородських волонтерів, які прислали сировину для маскувальних сіток. Точніше, їх плете у Краматорську Донецької області благодійна організація «Разом до перемоги», а сировину постачає Закарпаття.

Одне слово, пані Кошель зі своїми активістами живе пліч-о-пліч з благодійністю та добром. До голосу їхньої організації — члена громадської ради при Донецькій обласній держадміністрації — дослухаються.

— Ми розмовляємо з керівництвом області, військовим командуванням, військово-цивільними адміністраціями, які є владою у 18 прифронтових громадах, де цього року не відбулися вибори до місцевих органів. Сподіваюся, так буде й надалі.

Пані Ангеліна перетворила на патріотичну швейну майстерню власну квартиру

У Книгу рекордів України вписано 20-метровий прапор, який власноруч виготовила Ангеліна Шостак

Четвірка активістів «Пліч-о-пліч» (зліва направо) Інна та Роман Маркови, Ангеліна Шостак і Тетяна Кошель

Фото автора

Фото надали волонтери

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про військовий обов’язок і військову службу» щодо відстрочки від призову на строкову військову службу деяких категорій громадян

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Абзац восьмий частини тринадцятої статті 17 Закону України «Про військовий обов’язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2015 р., № 13, ст. 85, № 40–41, ст. 379; 2019 р., № 47, ст. 314) після слова «поліцейським» доповнити словами «та особам рядового і начальницького складу служби цивільного захисту».
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України:
у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
5 листопада 2020 року
№ 989-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 листопада 2020 р. № 1197
Київ

Про виділення коштів для закупівлі медичних послуг за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення, пов’язаних з наданням медичної допомоги пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Відповідно до частини п’ятої статті 28 Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік»:
скоротити обсяг видатків розвитку за програмою 3111020 «Розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення» на суму 5 264 939,7 тис. гривень;
збільшити обсяг видатків за програмою 3511380 «Фонд боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками» на суму 5 264 939,7 тис. гривень.
2. Виділити Міністерству охорони здоров’я на безповоротній основі 5 264 939,7 тис. гривень із фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками для забезпечення закупівлі медичних послуг за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення, пов’язаних з наданням медичної допомоги пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, збільшивши обсяг видатків споживання за програмою 2308060 «Реалізація програми державних гарантій медичного обслуговування населення».
3. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 р. № 302 «Про затвердження Порядку використання коштів фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 36, ст. 1191) і від 1 липня 2020 р. № 539 «Про виділення коштів для здійснення будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 55, ст. 1707) зміни, що додаються.
4. Забезпечити:
Міністерству охорони здоров’я — погодження скорочення обсягу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цієї постанови, та виділення бюджетних коштів, передбачених пунктом 2 цієї постанови, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;
Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 листопада 2020 р. № 1197
ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 р. № 302 і від 1 липня 2020 р. № 539
1. Абзац п’ятий пункту 8 Порядку використання коштів фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 р. № 302, після слів «, передбаченими абзацами» доповнити словами «другим (в частині закупівлі медичних послуг за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення)».
2. У пункті 1 постанови Кабінету Міністрів України від 1 липня 2020 р. № 539 цифри «31 447 937,1» замінити цифрами «26 192 997,4».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1504-р
Київ

Про необхідність призначення на вакантну посаду заступника Голови Державної екологічної інспекції України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Погодитися з пропозицією Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України Абрамовського Р. Р. щодо необхідності призначення на вакантну посаду заступника Голови Державної екологічної інспекції України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації шляхом укладення контракту про проходження державної служби.
Визначити заступника Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України Стрільця Р. О. уповноваженою особою для проведення співбесіди в установленому порядку.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1505-р
Київ

Про підписання Змін до Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Управлінням Організації Об’єднаних Націй з обслуговування проектів і Дитячим фондом Організації Об’єднаних Націй у сфері соціального захисту сімей з дітьми та підтримки розвитку відповідального батьківства

Схвалити проект Змін до Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Управлінням Організації Об’єднаних Націй з обслуговування проектів і Дитячим фондом Організації Об’єднаних Націй у сфері соціального захисту сімей з дітьми та підтримки розвитку відповідального батьківства.
Уповноважити Міністра соціальної політики Лазебну Марину Володимирівну підписати зазначені Зміни до Меморандуму.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1506-р
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 серпня 1996 р. № 539

Внести зміну до пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 серпня 1996 р. № 539 — із зміною, внесеною розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 479 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 59, ст. 1811), доповнивши його абзацом такого змісту:
«Державному комітету телебачення і радіомовлення разом з акціонерним товариством «Національна суспільна телерадіокомпанія України» забезпечити погашення решти нарахованих штрафних санкцій за наданим Японією кредитом за рахунок коштів, передбачених у 2020 році Державному комітету телебачення і радіомовлення у загальному фонді державного бюджету за бюджетною програмою 3802080 «Фінансова підтримка Національної суспільної телерадіокомпанії України»».
Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
НАКАЗ
начальника Головного управління розвідки
Міністерства оборони України
(з основної діяльності)

25.11.2020 м. Київ № 146
Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
18.12.2017 за № 1525/31393

Про затвердження Положення про відомчі заохочувальні відзнаки Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»

Відповідно до статті 12 Закону України «Про розвідку» **НАКАЗУЮ:**
1. Установити відомчі заохочувальні відзнаки Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя».
2. Затвердити Положення про відомчі заохочувальні відзнаки Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя», що додається.
3. Начальнику юридичного управління Головного управління розвідки Міністерства оборони України подати цей наказ в установленому законодавством порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
4. Директору Департаменту логістики Головного управління розвідки Міністерства оборони України та начальнику Першого центру забезпечення діяльності та охорони забезпечити придбання, отримання, облік, зберігання, підготовку до видачі та передачу для вручення відомчим заохочувальних відзнак Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» та футлярів до них.
5. Начальнику фінансово-економічного управління Головного управління розвідки Міністерства оборони України забезпечити фінансування закупівлі відомчих заохочувальних відзнак Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» та футлярів до них за замовленням Департаменту логістики Головного управління розвідки Міністерства оборони України.
6. Наказ розіслати згідно з розрахунком розсилки.
7. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

*Начальник Головного управління розвідки
Міністерства оборони України полковник Кирило БУДАНОВ*

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
23.11.2012 за № 1963/22275

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України (з основної діяльності)
25 листопада 2020 року № 146

ПОЛОЖЕННЯ
про відомчі заохочувальні відзнаки Головного управління розвідки
Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»

І. Загальні положення
1.1. Цим Положенням визначається порядок нагородження відомчими заохочувальними відзнаками Головного управління розвідки Міністерства оборони України (далі — відзнака) «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя».
1.2. Відзнакою «Вогнепальна зброя» є вогнепальна зброя заводського виробництва, яка має заводське маркування та товарний знак, а відзнакою «Холодна зброя» — шабля, палаш, кортик та ніж.
1.3. Відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» нагороджуються військовослужбовці Головного управління розвідки Міністерства оборони України за визначні заслуги у зміцненні національної безпеки держави, бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового (службового) обов’язку, виявлені при цьому честь і доблесть.
Відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» можуть нагороджуватися військовослужбовці інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, а також громадяни України, які звільнені з військової служби у запас або у відставку з правом носіння військової форми одягу, за сприяння у виконанні покладених на Головне управління розвідки Міністерства оборони України завдань, визначні заслуги у зміцненні національної безпеки держави, забезпеченні обороноздатності України, захисті конституційних прав і свобод людини і громадянина, за вагомі заслуги перед державою у сферах діяльності Головного управління розвідки Міністерства оборони України, сприяння у виконанні завдань розвідки.
Нагородження відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» здійснюється наказом начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Підготовка та подання на підпис проєктів наказів, видання (реєстрація, розсилка) підписаних наказів про нагородження відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» та підготовка нагородних відомостей покладаються на управління добору і підготовки кадрів Головного управління розвідки Міністерства оборони України.

1.4. Реєстрація, зберігання, носіння, використання і застосування зброї здійснюються згідно з чинним законодавством України.
1.5. Передача відзнак «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» іншим особам або їх відчуження забороняється.
1.6. Особа може бути нагороджена відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» лише один раз.
ІІ. Порядок представлення та прийняття рішення про нагородження відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»

2.1. Клопотання про нагородження відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» порушується перед начальником Головного управління розвідки Міністерства оборони України, заступниками начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України та керівниками структурних підрозділів Головного управління розвідки Міністерства оборони України за погодженням із управлінням добору і підготовки кадрів Головного управління розвідки Міністерства оборони України.
2.2. На особу, яка подається до нагородження відзнакою «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя», складається Подання до нагородження відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони України (додаток 1), яке підписує керівник структурного підрозділу Головного управління розвідки Міністерства оборони України та відповідний заступник начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України.

ІІІ. Порядок вручення та позбавлення відзнак «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»
3.1. Відзнаки «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» в урочистій обстановці вручає начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони України або уповноважена ним особа.
3.2. Перед врученням оголошується наказ начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Разом із відзнакою «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя» нагородженому вручається витяг із наказу.
3.3. При врученні відзнаки «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя» складається нагородна відомість на вручення відзнаки Головного управління розвідки Міністерства оборони України (додаток 2), яку підписує особа, яка її вручила.
3.4. В облікових документах нагородженого співробітника Головного управління розвідки Міністерства оборони України робиться відповідний запис із зазначенням дати і номера наказу начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України про нагородження відзнакою «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя».

3.5. Втрачені відзнаки «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» повторно не видаються.

3.6. За рішенням начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України нагородженого може бути позбавлено відзнак «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя» у зв’язку із засудженням за вчинення злочину за вироком суду, який набрав законної сили.

Наказ начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України про позбавлення нагородженого відзнаки «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя» готується на підставі рапорту (клопотання) осіб, визначених у пункті 2.1 розділу ІІ цього Положення, та відповідного рішення начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України або особи, яка виконує його обов’язки.

Витяг з відповідного наказу начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України про позбавлення нагородженого відзнаки «Вогнепальна зброя» або «Холодна зброя» надсилається до органу, уповноваженого реєструвати нагородну зброю та видавати дозвіл на її зберігання, носіння.

*Начальник управління добору і підготовки кадрів Головного управління розвідки
Міністерства оборони України полковник Олексій ШУРПУОВ*

Додаток 1
до Положення про відомчі заохочувальні відзнаки
Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»
(пункт 2.2)

ЗРАЗОК
Начальнику Головного управління розвідки
Міністерства оборони України

ПОДАННЯ
до нагородження відзнакою Головного управління розвідки
Міністерства оборони України _____
(назва відомчої заохочувальної відзнаки)

за _____
(найменування органу, який подає) (заслуги)

(назва відомчої заохочувальної відзнаки)

Прізвище ім’я, по батькові	Займана посада, військове звання, вислуга років (трудоий стаж) у Збройних Силах в календарному обчисленні та реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків відповідно до закону)
-------------------------------	---

(посада командира, начальника)

(військове звання) (підпис) (власне ім’я, прізвище)
«__» _____ 20__ р.

Клопочу про нагородження

(посада командира, начальника)
М.П.

(військове звання) (підпис) (власне ім’я, прізвище)
«__» _____ 20__ р.

Додаток 2
до Положення про відомчі заохочувальні відзнаки
Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя»
(пункт 3.3)

ЗРАЗОК
Підлягає поверненню до управління добору і підготовки кадрів Головного управління розвідки Міністерства оборони України

НАГОРОДНА ВІДОМІСТЬ
на вручення відзнаки Головного управління розвідки
Міністерства оборони України _____
(назва відомчої заохочувальної відзнаки)

ПІДСТАВА: Наказ начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони України від «__» _____ 20__ року № _____

№ пп	Військове звання, прізвище, ім’я та по батькові нагородженого	Назва і номер зброї та боєприпасів	Кількість (компл.)	Підпис нагородженого про отримання зброї
1.				
2.				
3.	Згоду на поширення інформації, щодо нагородження ме-не відомчою відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони України «Вогнепальна зброя»	(надаю/не надаю)		

ВРУЧИВ:

(посада командира, начальника)

(військове звання) (підпис) (власне ім’я, прізвище)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЧЕРНЯВСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF CHERNYAVSKIY v. UKRAINE)
(заява № 54141/12)

Стислий виклад рішення від 22 жовтня 2020 року

На момент подання заяви до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник тримався під вартою у Одеському слідчому ізоляторі.

До Європейського суду заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою у період з жовтня 2011 року до листопада 2019 року та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявник також подав інші скарги, які, з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду, порушували питання за пунктом 3 статті 5 Конвенції у зв’язку з надмірно тривалистю тримання під вартою під час досудового слідства та за пунктом 1 статті 6 Конвенції у зв’язку з тривалістю кримінального провадження щодо нього. Також заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на умови тримання його під вартою у період з 2003 року до 22 січня 2010 року.

Розглянувши скарги заявника за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в’язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними і у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв’язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо інших скарг заявника Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, констатував порушення пункту 3 статті 5 та пункту 1 статті 6 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника на умови тримання його під вартою у період з 2003 року до 22 січня 2010 року Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги були подані поза розумним строком та відхилив їх відповідно до пунктів 1 та 4 статті 35 Конвенції. **ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО**

«1. *Оголошує* прийнятими скарги на неналежні умови тримання під вартою з жовтня 2011 року та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, а також інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві — неприйнятними;
2. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв’язку з неналежними умовами тримання під вартою;
3. *Постановляє*, що було порушення Конвенції щодо інших скарг, поданих за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену в таблиці у додатку, яка має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення від тимчасового виконання обов’язків голови Хмельницької обласної державної адміністрації

Увільнити ПРИМУША Романа Борисовича від тимчасового виконання обов’язків голови Хмельницької обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 грудня 2020 року
№ 534/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення С. Гамалія головою Хмельницької обласної державної адміністрації

Призначити ГАМАЛІЯ Сергія Вячеславовича головою Хмельницької обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
3 грудня 2020 року
№ 535/2020

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 грудня 2020 р. № 1186
Київ

Про внесення змін до Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести до Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2013 р. № 306 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 33, ст. 1167; 2019 р., № 90, ст. 3000), такі зміни:

- 1) у пункті 18 слово «Держстату» замінити словом «Мінекономіки»;
2) пункт 20 виключити.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2022 року.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 грудня 2020 р. № 1192
Київ

Про внесення змін до Правил дорожнього руху

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852), зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 грудня 2020 р. № 1192

ЗМІНИ,

що вносяться до Правил дорожнього руху

Доповнити Правила пунктами 4.17—4.21 такого змісту:
«4.17. Особи, які рухаються в кріслах колісних, мають право:
а) рухатися по тротуарах, пішохідних або велосипедних доріжках із швидкістю пішохода;
б) рухатися по краю проїзної частини дороги, вулиці чи узбіччю.
4.18. Особи, які рухаються в кріслах колісних із швидкістю пішохода по тротуарах, пішохідних або велосипедних доріжках, мають право на переважне претинання проїзної частини дороги по позначених пішохідних переходах. Під час руху вони повинні виконувати вимоги цих Правил, що стосуються обов’язків пішоходів і не суперечать вимогам цього розділу.
4.19. Особи, які рухаються в кріслах колісних по краю проїзної частини дороги, вулиці чи узбіччю, повинні пересуватися в напрямку руху транспортних засобів по правій крайній смузі, поворот ліворуч та розворот дозволяються на дорогах з однією смугою для руху в кожному напрямку і без трамвайної колії посередині. Під час руху вони повинні виконувати вимоги цих Правил, що стосуються обов’язків велосипедистів і не суперечать вимогам цього розділу.
4.20. Особи, які рухаються в кріслах колісних, зобов’язані:
а) використовувати технічно справні та належним чином обладнані крісла колісні;
б) не перевозити вантажі, що заважають керуванню;
в) не буксирувати причепи;
г) не перевозити пасажирів.
4.21. Крісла колісні повинні бути обладнані світловідбивними пристроями, а під час руху в темний час доби по краю проїзної частини дороги, вулиці чи узбіччю — зовнішніми світловими приладами.»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1507-р
Київ

Про звільнення Овчаренко І. І. з посади першого заступника Голови Національного агентства України з питань державної служби

Звільнити Овчаренко Ірину Іванівну, призначену за контрактом, з посади першого заступника Голови Національного агентства України з питань державної служби за угодою сторін (пункт 3 частини першої статті 83 Закону України «Про державну службу»).

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1508-р
Київ

Про призначення Прохорова С. В. першим заступником Голови Державної інспекції містобудування України

Призначити Прохорова Сергія Валерійовича першим заступником Голови Державної інспекції містобудування України з 3 грудня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 грудня 2020 р. № 1509-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов’язків Голови Державної інспекції містобудування України на Прохорова С. В.

У зв’язку з відстороненням Голови Державної інспекції містобудування України Васильченка Юрія Миколайовича від виконання повноважень за посадою покласти тимчасово з 3 грудня 2020 р. виконання обов’язків Голови Державної інспекції містобудування України на першого заступника Голови зазначеної Інспекції Прохорова Сергія Валерійовича.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧ ОГОЛОШЕННЯ ✧

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Яценка Дмитра Сергієвича, 27.09.1983 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Севастополь, вул. Пролетарська, 34, кв. 109) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 17.12.2020 року о 08 год. 45 хв.
Явка до суду є обов’язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.
Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**
У разі неявки обвинуваченого до суду данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Полетаєва Олександра Миколайовича як обвинуваченого на 15 год. 30 хв. 14 грудня 2020 року у кримінальному провадженні за № 420151103500001201 від 08 вересня 2015 року за обвинуваченням Полетаєва Олександра Миколайовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 45.
У разі неявки обвинуваченого до суду данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Суддя Мельниченко Л.А.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Самойлову Олену Василівну для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №42016000000003292 відносно Самойлової Олени Василівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судове засідання відбудеться 17.12.2020 року о 09.30 годині в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А.
У разі неявки обвинуваченої до суду данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Суддя Оздоба М.О.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Рябкова Олександра Павловича для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №42016010000000284 відносно Рябкова Олександра Павловича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судове засідання відбудеться 17.12.2020 р. о 10.00 год. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27А.
У разі неявки обвинуваченого до суду данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Суддя Оздоба М.О.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Авдєєва Максима Петровича, що обвинувачується у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 17.12.2020 року о 10:00 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.
Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.
Суддя Жежер О.В.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Романову Любов Владиславівну, що обвинувачується у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 17 грудня 2020 року о 12:00 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.
Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.
Суддя Жежер О.В.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Бурштейна Сергія Абрамовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться об 11 год. 00 хв. 17 грудня 2020 року в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.
Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.
Суддя Жежер О.В.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Дубінцева Сергія Валерійовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 16 грудня 2020 року о 12:30 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.
Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.
Суддя О. В. Жежера

Дарницький районний суд м. Києва викликає Белоусова Едуарда Феліксівича, 27.07.1958 р.н. (який зареєстрований та проживає за адресою: вул. Блюхера, буд. 21, кв. 65, м. Сімферополь, АР Крим, Україна), обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у судове засідання, призначене 17 грудня 2020 року о 10 год. 30 хв. Явка до суду є обов’язковою. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу.
Судове засідання у кримінальному провадженні відбудеться в приміщенні Дарницького районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13.
У разі неявки обвинуваченого до суду данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Суддя П.Л. Коляденко

Печерський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Іванова Олександра Юрійовича, 06.01.1969 р.н. (останні відомі місця проживання: м. Севастополь, вул. Маринеско, буд. 7, кв. 48; м. Севастополь, вул. Маринеско, буд. 19А, кв. 33) у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 408, ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 14 грудня 2020 року о 10 год. 30 хв. Явка до суду обов’язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.
Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Печерського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 15, каб. 328, **під головуванням судді Білоцерківця О.А.**
У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

В провадженні Солом’янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Єгорова Сергія Вікторовича, 16.05.1957 року, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.
У зв’язку з чим в підготовчє судове засідання викликається Єгоров Сергій Вікторович, 16.05.1957 року народження, обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке відбудеться 15 грудня 2020 року о 12:30 год. в приміщенні Солом’янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Максима Кривоноса, буд. 25, каб. 26, **під головуванням судді Педенко А.М.**
У разі неявки обвинуваченого данє оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ТОВ «БАСФ Т.О.В.»
повідомляє, що згідно зі ст. 249 Цивільного кодексу України з 01 грудня 2020 року скасована довіреність від 02 липня 2020 року, видана Касьяну Андрію Олександровичу.
З 01 грудня 2020 року Касьян Андрій Олександрович не уповноважений представляти інтереси та діяти від імені ТОВ «БАСФ Т.О.В.» у відносинах з будь-якими особами.

Приватний нотаріус Івано-Франківського міського нотаріального округу Чумпрінчук Н.Д. розшукує громадянина **Мазуру Сергія Валерійовича**, 09.03.1986 року народження, з питання спадкування після померлої 22.07.2020 року Капушак Ганни Андріївни 18.10.1939 року народження. Прошу звернутися до 22.01.2021 року включно, за адресою: Івано-Франківська область, місто Івано-Франківськ, вулиця Василіянок, будинок 5/5. Телефон для довідок: (098) 042 9746.

Приватний нотаріус Краснопільського районного нотаріального округу Сумської області Вангородський В.В. просить усіх спадкоємців **Максакова Володимира Михайловича**, який помер 05 серпня 2019 року, останнім місцем проживання якого було смт Краснопілля, вулиця Белгородська, будинок 69 А, Краснопільського району Сумської області — Звірко Світлану Олексіївну в термін до 01 січня 2021 року звернутися до нотаріуса за адресою: 42400, смт Краснопілля Сумської області, вулиця Сумська, будинок 17, квартира 7, або за телефонами: (05459) 7-10-10, 099-045-19-59.

П’ята Харківська міська державна нотаріальна контора (відокремлений підрозділ) у зв’язку з оформленням спадщини повідомляє про розшук можливих спадкоємців **КОВАЛЕВСЬКОГО Анатолія Івановича**, 20 серпня 1948 року народження, який помер 03 липня 2020 року. Просимо зацікавлених осіб у строк до 11 січня 2021 року звернутися до нотаріальної контори за адресою: м. Харків, вул. Ярослава Мудрого, 26.

Розшукується спадкоємець **ГУСЄВА Ігоря Володимировича**, який помер 14 листопада 2018 року. Звертатися протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 41100, м. Шостка, вул. Горького, 4, кабінет №7, телефон: 054-496-22-40, нотаріус Нахабенко А.А.
ТОВ «Гвоздів-Агро»
повідомляє про скасування довіреності №2 від 03.01.2020 року, виданої адвокату Зубчевському Валентину Дмитровичу.

ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик обвинувачених в судове засідання та процесуальні документи, що підлягають врученню їм
В провадженні колегії суддів Вищого антикорупційного суду у складі Федора Л.М. (головуюча), суддів Строгого І.Л., Маслова В.В. перебуває кримінальне провадження № 32013110110000482 стосовно обвинувачення Самоткала Едуарда Вікторовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України, Костянецької Світлани Владиславівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України, Костянецького Антона Геннадійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України, Дмитренка Юрія Вікторовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України.

У зв'язку з цим у судове засідання викликаються наступні учасники кримінального провадження: обвинувачений — Самоткал Едуард Вікторович, останнє відоме місце проживання: вул. Драгомирова, 16 Б, кв. 11, м. Київ, обвинувачена — Костянецька Світлана Владиславівна, останнє відоме місце проживання: м. Київ, просп. Академіка Палладіна, буд. 18/30, кв. 313, обвинувачений Костянецький Антон Геннадійович — останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Академіка Палладіна, буд. 18/30, кв. 313, обвинувачений Дмитренко Юрій Вікторович, останнє відоме місце проживання: м. Харків, вул. Ньютона, буд. 115/2, кв. 65.

Судове засідання відбудеться о 08 год. 00 хв. 18 грудня 2020 року за адресою: місто Київ, проспект Перемоги, 41, тел.: +38044-585-27-43, e-mail: inbox@vaks.gov.ua.

Копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченому Самоткалу Е.В., надсилаються захисникам Алієву В.В., Йосипову А.А., Карпенку М.О., Трофименку В.М., Яровому А.Р., Глобі К.В., копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченій Костянецькій С.В., надсилаються захисникам Левковцю А.Ю., Алієву В.В., Третяченко О.В., копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченому Костянецькому А.Г., надсилаються захисникам Левковцю А.Ю., Маркевичу В.Я., Третяченко О.В., копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченому Дмитренку Ю.В., надсилаються захиснику Алієву В.В.

У разі неприбуття у судове засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи за місцем проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повідомлення про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи за викликом.
- Із моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачені вважаються належним чином озайомленими з її змістом.

Бабушкінським районним судом м. Дніпропетровська, у складі **головуючої судді Татарчук Л.О., суддів Марущак С.Л. та Карягіної Н.О.** здійснюється спеціальне судове провадження № 200/4308/17 щодо обвинувального акта складеного за результатами спеціального досудового розслідування обставин кримінального провадження № 2201404000000088 відносно Степаненка Романа Ігоровича за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Повідомляємо, що судове засідання по вказаному кримінальному провадженню призначено до розгляду на 24 грудня 2020 року на 16.00 годину за адресою: м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, 57, в яке викликається Степаненко Роман Ігорович, 31.08.1984 року народження, зареєстрований: АР Крим, м. Феодосія, вул. Кримська, буд. 25, кв. 36, останні відомі адреси мешкання: Донецька область, м. Горлівка, вул. Капітана Остапенка, буд. 36, кв. 84; м. Дніпро, вул. Героїв Сталінграду, буд. 93, кв. 1.

У разі наявності поважних причин, через які обвинувачений не може з'явитися у судове засідання, він зобов'язаний заздалегідь повідомити суд про неможливість з'явлення та про поважні причини неявки.

Після опублікування об'яви у пресі, обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Н.Г. Самоткан

Павлоградський міськрайонний суд Дніпропетровської області по кримінальному провадженню 1-кп/185/132/20, справа № 185/2592/17 за обвинуваченням Матющенко Катерини Сергіївни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Підготовче судове засідання по вказаному кримінальному провадженню призначено за адресою: вул. Дніпровська, 135, м. Павлоград, Дніпропетровська область.

Обвинувачена Матющенко Катерина Сергіївна викликається для участі в підготовчому судовому засіданні, призначеному на 18 грудня 2020 року о 10.00 годині, у приміщенні Павлоградського міськрайонного суду Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 135.

Після опублікування оголошення в пресі, обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Н.Г. Самоткан

Кіровський районний суд м. Дніпропетровська викликає як обвинуваченого Барабанюка Андрія Михайловича, 14.11.1973 року народження, зареєстрованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Покров (Орджонікідзе), вул. Центральна (Калініна), 33, кв. 30, у підготовче судове засідання по кримінальному провадженню №42013040000000229 від 21.10.2013 (справа №200/9053/17, провадження №1-кп/0203/619/2020) за обвинувальним актом, складеним за результатами спеціального досудового розслідування, яке відбудеться о 15 годині 00 хвилин 13 січня 2021 року за адресою: м. Дніпро, пр. ім. Пушкіна, 29, каб. 11, зал №12.

Відповідно до вимог ч. 3 ст. 323 КПК України з моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином озайомленим з її змістом. У разі неявки обвинуваченого судовий розгляд справи може здійснюватися за його відсутності.

Суддя О.О. Смольняков

Токмацький районний суд Запорізької області викликає обвинуваченого Галунку Олександра Олексійовича, 23.05.1996 р.н. (зареєстроване місце проживання: Донецька область, Слов'янський район, м. Миколаївка, вул. Островського, 16, кв. 6) у підготовче судове засідання для здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні № 22019050000000217, внесеному до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань від 02.10.2019 року (справа № 328/769/20) за обвинуваченням Галунки О.О. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 13 січня 2021 року о 10-00 годині в залі судового засідання за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Галунки О.О. кримінальне провадження буде здійснюватися за його відсутності. **Колегія суддів: головуєчий суддя Петренко Л.В., судді: Новікова Н.В., Андрущенко О.Ю.**

У зв'язку з прийняттям рішення про припинення діяльності
ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО ІНВЕСТИЦІЙНА КОМПАНІЯ «ІТТ-ІНВЕСТ» пропонує розглянути пропозиції щодо купівлі активів компанії, а саме цінних паперів та дебіторської заборгованості.
Ціна продажу цінних паперів складає 41 000,00 гривень;
Ціна продажу дебіторської заборгованості складає (за оціночною вартістю) 3 795 442,54 гривень.
За інформацією звертатися за тел. (044) 277-26-27

Василівський районний суд Запорізької області викликає Попова Олександра Олеговича, 05.02.1981 р.н., у судові засідання по кримінальному провадженню № 1-кп/311/8/2020 відносно Попова Олександра Олеговича, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст.14, ч. 4 ст. 27, ч. 2 ст.258, ч. 1 ст. 258-3 КК України, які відбудуться 18.01.2021 року о 13-30 год., 08.02.2021 року о 13-30 год., 01.03.2021 року о 13-30 год. у приміщенні суду за адресою: вул. Державна, 2, м. Василівка Запорізької області.

Суддя Пушкарьова С.П.

У зв'язку з втратою свідоцтво на право власності CR 003101 та свідоцтво на право плавання під державним прапором України 003104 від 26.06.2007 року на судно «UA 0179KV», яке належить Демішкан Володимиру Федоровичу, **вважати недійсними.**

- втрачений судовий білет на човен, бортовий номер «КИВ 0443-K» від 30.06.2006 р. на ім'я Демішкан Володимир Федорович,
вважати недейсним.

Державне підприємство «Чернігівська лісова випробувальна радіологічна лабораторія» України (код ЄДРПОУ 34452719) повідомляє, що наказом Державного агентства лісових ресурсів України від 26.11.2020 № 372 прийнято рішення про припинення діяльності юридичної особи шляхом реорганізації.
Кредитори можуть заявити свої письмові вимоги протягом двох місяців з дня опублікування цього повідомлення. Письмові вимоги приймають за адресою: 14001, м. Чернігів, вул. Попова, буд.14.
Голова ліквідаційної комісії Іваненко Н.П.
Тел. 063 185 0717.

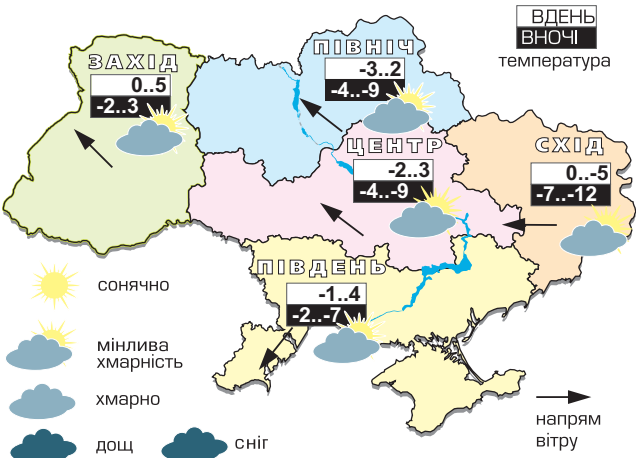
ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО ПРИ ЗДІЙСНЕННІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Мороз Рита Іванівна, 03.06.1967 року народження, уродженка м. Слов'янськ Донецької області, яка проживає за адресою: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Светлова, б. 16, на підставі ст.ст. 133, 135 та 297-5 КПК України, Вам необхідно з'явитись 04.01.2021, 05.01.2021 та 06.01.2021 на 10 годину до кабінету № 121 3-го відділення (з дислокацією в м. Краматорськ) слідчого відділу 2-го управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Я. Мудрого, буд. 56, до старшого слідчого в ОВС Журка Л.Ю., для проведення слідчих дій за Вашою участю у кримінальному провадженні № 22018050000000251, в якому Ви є підозрюваною у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

У разі неприбуття на виклик або ухилення від явки на виклик настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України із можливістю застосування приводу до здійснення подальшого спеціального судового провадження. При наявності поважних причин, що перешкоджають явці за викликом у визначений строк, Вам необхідно заздалегідь повідомити слідчого про причини свого неприбуття за тел. (06264) 3-03-33.

Токмацький районний суд Запорізької області викликає обвинуваченого Катюху Олександру Володимирівну, 26.09.1977 р.н. (зареєстроване місце проживання: Донецька обл., м. Покровськ, вул. Шмідта, 12, кв. 42) у судове засідання для здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні № 2201605010000000113 від 01.06.2016 (справа № 328/2893/17) за обвинуваченням Катюхи О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 24.12.2020 року о 09-30 годині в залі судового засідання за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченої Катюхи О.В. кримінальне провадження буде здійснюватися за її відсутності. **Колегія суддів: головуєчий суддя Коваленко П.Л., судді Новікова Н.В., Курдюков В.М.**

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 6 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-4 -9	+2 -3	Черкаська	-4 -9	+2 -3
Житомирська	-2 -7	-2 +3	Кіровоградська	-4 -9	-2 +3
Чернігівська	-4 -9	0 -5	Полтавська	-4 -9	+2 -3
Сумська	-7 -12	0 -5	Дніпропетровська	-4 -9	-2 +3
Закарпатська	0 +5	+7 +12	Одеська	+1 -4	+1 +6
Рівненська	+2 -3	-1 +4	Миколаївська	-2 -7	-1 +4
Львівська	-1 +4	0 +5	Херсонська	-2 -7	-1 +4
Івано-Франківська	-2 +3	0 +5	Запорізька	-3 -8	-1 +4
Волинська	-2 +3	0 +5	Харківська	-7 -12	0 -5
Хмельницька	+1 -4	-1 +4	Донецька	-7 -12	0 -5
Чернівецька	-2 +3	0 +5	Луганська	-7 -12	-1 -6
Тернопільська	-2 +3	-1 +4	Крим	0 -5	0 +5
Вінницька	-1 -6	-2 +3	Київ	-5 -7	-1 +1

Укргідрометцентр

Оголошення щодо продажу активів (майна) ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ЧОРНОМОРСЬКИЙ БАНК РОЗВИТКУ ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ»

Номер лота GL23N019259	Короткий опис активів (майна) в лоті Земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства площею 1.9923 га, кадастровий номер 3222789200:03:016:0059, Ясногородська сільрада, Макарієвський р-н, Київська обл. (реєстраційний №201118232227) 24.12.2020
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Час проведення відкритих торгів (аукціону)/ електронного аукціону	www.prozorro.sale Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale https://chbrr.fg.gov.ua
Детальна інформація щодо лота	

В провадженні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області перебуває обвинувальний акт по кримінальному провадженню, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22019090000000020 від 28.11.2019 року за обвинуваченням Меладзе Валерія Ілліча, Меладзе Людмили Вікторівни, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 258-5 КК України.

Суд викликає обвинуваченого Меладзе Валерія Ілліча, 22.12.1959 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Одеса, проспект Гагаріна, 13-а, кімната 58, та Меладзе Людмилу Вікторівну, 16.10.1961 року народження, зареєстровану за адресою: вул. Паризької Комуні, 6/45, м. Макіївка, Донецька область, для участі в розгляді підготовчого судового засідання, яке відбудеться 14 грудня 2020 року о 09 годині 00 хвилин, у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: 85110, м. Костянтинівка, пр-т. Ломоносова, 157, корпус 1, зал судового засідання №2.

Ухилення від явки на виклик суду обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Суддя О.О.Леміщенко

Токмацький районний суд Запорізької області викликає обвинуваченого Коршунова Віктора Ігоровича, 30.04.1989 р.н. (місце проживання: Донецька область, Старобешівський район, м. Кальміуське, вул. Циса, 18) у судове засідання для здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за № 22017260000000004 від 16.02.2017 (справа № 727/10219/18) за обвинуваченням Коршунова В.І. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 24.12.2020 року о 09-00 годині в залі судового засідання за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Коршунова В.І. кримінальне провадження буде здійснюватися за його відсутності. **Колегія суддів: головуєчий суддя Коваленко П.Л., судді Курдюков В.М., Новікова Н.В.**

24.05.2020 р. помер
Носко Анатолій Вікторович,
1940 р.н., після смерті якого відкрито спадкову справу № 508П/2020. Можливі спадкоємців просимо звернутися до П'ятої Харківської міської державної нотаріальної контори за адресою: вул. Ярослава Мудрого, 26.